

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 79

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52
25 marca 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 246/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych pomiędzy kompaniami żeglugi liniowej („konsorcja”) (Wersja skodyfikowana)** 1

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 247/2009 z dnia 24 marca 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 5

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 248/2009 z dnia 19 marca 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w zakresie notyfikacji dotyczących uznawania organizacji producentów, ustalania cen oraz interwencji w zakresie organizacji wspólnego rynku produktów rybołówstwa i akwakultury (Przekształcenie)** 7

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 249/2009 z dnia 23 marca 2009 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 297/95 w zakresie korygowania opłat na rzecz Europejskiej Agencji Leków w oparciu o stopę inflacji** 34

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2009/289/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 stycznia 2009 r. w sprawie udzielenia Łotwie pomocy wzajemnej 37

2009/290/WE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 stycznia 2009 r. w sprawie udzielenia Łotwie średnioterminowej pomocy finansowej Wspólnoty 39

Komisja

2009/291/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 20 marca 2009 r. dotycząca irlandzkich projektów rozporządzeń w sprawie oznaczenia kraju pochodzenia mięsa drobiowego, wieprzowego i baraniego (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 1931) ⁽¹⁾ 42

2009/292/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 24 marca 2009 r. ustanawiająca warunki odstępstwa dla skrzyń i palet z tworzyw sztucznych w odniesieniu do poziomów stężenia metali ciężkich ustanowionych w dyrektywie 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 1959) ⁽¹⁾ 44

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Decyzja Rady 2009/293/WPZiB z dnia 26 lutego 2009 r. dotycząca wymiany listów między Unią Europejską a rządem Kenii w sprawie warunków i trybu przekazywania Kenii przez siły morskie dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR) osób podejrzanych o popełnienie aktów piractwa przetrzymywanych przez EUNAVFOR oraz zajętego mienia będącego w posiadaniu EUNAVFOR-u, a także traktowania osób i mienia po takim przekazaniu 47

- Wymiana listów między Unią Europejską a rządem Kenii w sprawie warunków i trybu przekazywania Kenii przez EUNAVFOR osób podejrzanych o popełnienie aktów piractwa przetrzymywanych przez siły morskie dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR) oraz zajętego mienia będącego w posiadaniu EUNAVFOR-u, a także traktowania osób i mienia po takim przekazaniu 49

- ★ Wspólne działanie Rady 2009/294/WPZiB z dnia 23 marca 2009 r. zmieniające wspólne działanie 2008/736/WPZiB w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji, EUMM Georgia 60

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 246/2009

z dnia 26 lutego 2009 r.

w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych pomiędzy kompaniami żeglugi liniowej („konsorcja”)

(Wersja skodyfikowana)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 83,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 479/92 z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych pomiędzy kompaniami liniowymi („konsorcja”) ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości rozporządzenie to powinno zostać ujednoczone.

(2) Zgodnie z art. 81 ust. 3 Traktatu możliwe jest uznanie, że art. 81 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, które spełniają warunki ustanowione w art. 81 ust. 3.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.Ú. L 55 z 29.2.1992, s. 3.

⁽³⁾ Zob. załącznik I.

(3) Zgodnie z art. 83 Traktatu postanowienia dotyczące stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu powinny być przyjęte w formie rozporządzenia lub dyrektywy. Zgodnie z art. 83 ust. 2 lit. b) Traktatu akt taki musi przewidywać szczegółowe zasady dotyczące stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu, mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznego nadzoru z jednej strony, oraz jak najdalej idące uproszczenie kontroli administracyjnej z drugiej strony. Zgodnie z art. 83 ust. 2 lit. d) Traktatu akt taki jest konieczny w celu właściwego rozgraniczenia funkcji Komisji i Trybunału Sprawiedliwości.

(4) Żegluga liniowa jest przemysłem kapitałochłonnym. Konteneryzacja wymaga współpracy i racjonalizacji. Dla żeglugi państw członkowskich konieczne jest uzyskanie efektu skali w celu skutecznego konkurowania na światowym rynku żeglugi liniowej.

(5) Porozumienia o wspólnym świadczeniu usług między kompaniami żeglugi liniowej w celu racjonalizacji ich działalności za pomocą uzgodnień technicznych, operacyjnych lub handlowych (określanych w środowisku żeglugowym jako konsorcja) mogą pomóc w zapewnieniu koniecznych środków dla zwiększenia wydajności usług żeglugi liniowej oraz promocji postępu technicznego i gospodarczego.

(6) Transport morski jest istotnym czynnikiem dla rozwoju handlu wspólnotowego a konsorcja mogą pełnić ważną rolę w tym względzie, biorąc pod uwagę specjalne cechy międzynarodowej żeglugi liniowej. Legalizacja tych porozumień jest środkiem, który może pozytywnie przyczynić się do poprawy konkurencyjności żeglugi we Wspólnocie.

- (7) Użytkownicy usług żeglugowych świadczonych przez konsorcja mogą uczestniczyć w korzyściach wynikających z podwyższenia produktywności i usług dzięki m.in. regularności, obniżeniu kosztów w wyniku wyższego poziomu wykorzystania ładowności oraz lepszej jakości usług, wynikającej z unowocześnionych statków i sprzętu.
- (8) Komisja powinna być uprawniona do uznania, w formie rozporządzenia, że postanowień art. 81 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do określonych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, aby umożliwić przedsiębiorstwom współpracę w sposób, który jest ekonomicznie pożądany i nie wywołuje negatywnych skutków z punktu widzenia polityki konkurencji. Komisja, dzięki ścisłej i stałej współpracy z właściwymi władzami państw członkowskich, powinna być w stanie określić dokładnie zakres tych wyłączeń i powiązanych z nimi warunków.
- (9) Konsorcja w żegludze liniowej są wyspecjalizowaną i złożoną formą wspólnego przedsiębiorstwa. Istnieje duża różnorodność porozumień ustanawiających konsorcja działających w różnych warunkach. Strony umowy konsorcjum często zmieniają zakres, działalność lub warunki działania konsorcjów. Komisja powinna więc być odpowiedzialna za zdefiniowanie konsorcjów, które powinny podlegać wyłączeniu grupowemu.
- (10) W celu zapewnienia, aby warunki art. 81 ust. 3 Traktatu zostały spełnione, należy powiązać wyłączenia grupowe z warunkami w celu zapewnienia w szczególności, aby spedytorzy otrzymali sprawiedliwą część korzyści, a konkurencja nie została wyeliminowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Komisja może, w drodze rozporządzenia oraz zgodnie z art. 81 ust. 3 Traktatu, uznać, że art. 81 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do określonych kategorii porozumień zawieranych między przedsiębiorstwami, decyzji związków przedsiębiorstw oraz praktyk uzgodnionych, które mają na celu promocję lub nawiązanie współpracy w zakresie wspólnego świadczenia usług transportu morskiego między kompaniami żeglugi liniowej w celu racjonalizacji ich działalności za pomocą uzgodnień technicznych, operacyjnych lub handlowych (konsorcja), z wyjątkiem ustalania cen.

2. Rozporządzenie przyjęte w zastosowaniu ust. 1 określa kategorie porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, do

których ma zastosowanie, oraz określa warunki, przy których spełnieniu są one wyłączone z zakresu zastosowania art. 81 ust. 1 Traktatu zgodnie z ust. 3 tego artykułu.

Artykuł 2

1. Rozporządzenie przyjęte na podstawie art. 1 obowiązuje przez okres pięciu lat od daty jego wejścia w życie.

2. Rozporządzenie przyjęte na podstawie art. 1 może zostać uchylone lub zmienione w przypadku istotnej zmiany okoliczności związanych z faktami, które leżały u podstaw jego wydania.

Artykuł 3

Rozporządzenie wydane na podstawie art. 1 może zawierać przepis, który stanowi, że rozporządzenie stosuje się ze skutkiem retroaktywnym do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, które obowiązywały w dniu wejścia w życie takiego rozporządzenia pod warunkiem że są one zgodne z warunkami ustanowionymi w tym rozporządzeniu.

Artykuł 4

Rozporządzenie wydane na mocy art. 1 może zastrzegać, że zakaz zawarty w art. 81 ust. 1 Traktatu nie stosuje się, przez okres określony w rozporządzeniu, do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych istniejących w dniu 1 stycznia 1995 r., do których art. 81 ust. 1 stosuje się z racji przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji i które nie spełniają warunków określonych w art. 81 ust. 3. Jednakże niniejszego artykułu nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, które w dniu 1 stycznia 1995 r. były objęte art. 53 ust. 1 Porozumienia EOG.

Artykuł 5

Przed wydaniem rozporządzenia określonego w art. 1 Komisja publikuje jego projekt, aby umożliwić wszystkim zainteresowanym osobom i organizacjom zgłoszenie uwag w terminie ustalonym przez Komisję, nie krótszym niż jeden miesiąc.

Artykuł 6

Przed opublikowaniem projektu rozporządzenia i przed jego przyjęciem w zastosowaniu art. 1 Komisja skonsultuje się z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących, określonym w art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

Artykuł 7

Rozporządzenie (EWG) nr 479/92 zmienione aktami, o których mowa w załączniku II zostaje uchylone.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 2009 r.

W imieniu Rady

I. LANGER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Uchylone rozporządzenie i lista jego kolejnych zmian

(określone w art. 7)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 479/92
(Dz.U. L 55 z 29.2.1992, s. 3)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003
(Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1)

Wyłącznie art. 42

Akt Przystąpienia z 1994 r., art. 29 i załącznik I, pkt IIIA.4
(Dz.U. C 241 z 29.8.1994, s. 56)

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 479/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1, 2 i 3	Artykuł 1, 2 i 3
Artykuł 3a	Artykuł 4
Artykuł 4	Artykuł 5
Artykuł 5	Artykuł 6
—	Artykuł 7
Artykuł 7	Artykuł 8
—	Załącznik I
—	Załącznik II

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 247/2009**z dnia 24 marca 2009 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 25 marca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 marca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	82,5
	JO	64,0
	MA	61,5
	TN	134,4
	TR	101,8
	ZZ	88,8
0707 00 05	JO	167,2
	MA	69,5
	TR	146,8
	ZZ	127,8
0709 90 70	MA	52,9
	TR	139,7
	ZZ	96,3
0709 90 80	EG	60,4
	ZZ	60,4
0805 10 20	EG	44,2
	IL	60,0
	MA	44,2
	TN	49,5
	TR	70,6
	ZZ	53,7
0805 50 10	TR	53,5
	ZZ	53,5
0808 10 80	AR	91,7
	BR	75,3
	CA	110,4
	CL	84,2
	CN	68,6
	MK	21,2
	US	115,4
	UY	67,9
	ZA	82,7
	ZZ	79,7
0808 20 50	AR	81,3
	CL	96,6
	CN	66,7
	ZA	91,6
	ZZ	84,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 248/2009

z dnia 19 marca 2009 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w zakresie notyfikacji dotyczących uznawania organizacji producentów, ustalania cen oraz interwencji w zakresie organizacji wspólnego rynku produktów rybołówstwa i akwakultury (Przekształcenie)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury⁽¹⁾, w szczególności jego art. 34 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 80/2001 z dnia 16 stycznia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w zakresie notyfikacji dotyczących uznawania organizacji producentów, ustalania cen oraz interwencji w zakresie organizacji wspólnego rynku produktów rybołówstwa i akwakultury⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽³⁾. Ze względu na konieczność dalszych zmian dotyczących dostosowania wykazów regionów państw członkowskich oraz kodów walut stosowanych do celów niniejszego rozporządzenia, należy dokonać jego przekształcenia w celu zachowania przejrzystości.
- (2) Zgodnie z art. 13 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 Komisja publikuje corocznie wykaz uznanych organizacji producentów oraz ich stowarzyszeń. Z tego powodu państwa członkowskie są zobowiązane do dostarczania Komisji odpowiednich informacji.
- (3) Komisja musi być w stanie monitorować działania organizacji producentów na rzecz stabilizacji cen oraz sposób stosowania przez nie systemów rekompensat finansowych i przenoszenia premii.
- (4) Uzgodnienia interwencyjne Wspólnoty, zgodnie z art. 21–26 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, wymagają dostępu do informacji na temat cen odnotowanych w jasno określonych regionach i regularnych odstępach czasu.
- (5) W ramach zarządzania wspólną polityką rybołówstwa wprowadzony został system elektronicznego przesyłania danych między państwami członkowskimi a Komisją (system FIDES II). System ten powinien być wykorzystany do celów zbierania informacji określonych w niniejszym rozporządzeniu.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Notyfikacje dotyczące uznawania organizacji producentów oraz ich stowarzyszeń

Artykuł 1

Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje określone w art. 6 ust. 1 lit. c) oraz art. 13 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 104/2000, najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od dnia przyjęcia decyzji.

Informacje oraz forma, w jakiej mają one zostać przesłane, są przedstawione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

Ceny oraz interwencja

Artykuł 2

Najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od momentu rozpoczęcia każdego roku połowowego państwa członkowskie przekazują Komisji informacje określone w art. 17 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

Państwa członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o każdej zmianie dotyczącej danych określonych w akapicie pierwszym.

Informacje oraz forma, w jakiej mają one zostać przesłane, są przedstawione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

W przypadku gatunków wymienionych w załącznikach I i IV do rozporządzenia (WE) nr 104/2000 państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach wyładowanych, sprzedanych, wycofanych oraz przewożonych przez ich terytorium, wraz z wartością ilości sprzedanych, w każdym kwartale, w różnych regionach określonych w tabeli 1 w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia, nie później niż siedem tygodni od dnia zakończenia danego kwartału.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 13 z 17.1.2001, s. 3.

⁽³⁾ Zob. załącznik IX.

W razie wystąpienia kryzysu dotyczącego jednego lub więcej gatunków wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 104/2000 państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach wyładowanych, sprzedanych, wycofanych oraz przewożonych przez ich terytorium, wraz z wartością ilości sprzedanych, w każdym okresie dwutygodniowym, w różnych regionach określonych w tabeli 1 w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia, nie później niż dwa tygodnie od zakończenia danego okresu dwutygodniowego.

Informacje oraz forma, w jakiej mają one zostać przesłane, są przedstawione w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

W przypadku każdego produktu wymienionego w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 104/2000, który został wycofany, państwa członkowskie powiadamiają Komisję co kwartał o wartości oraz ilościach rozdysponowanych, w podziale według opcji zbycia ustanowionych w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2493/2001⁽¹⁾, nie później niż w terminie ośmiu tygodni od zakończenia danego kwartału.

Informacje oraz forma, w jakiej mają one zostać przesłane, są przedstawione w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

W przypadku każdego produktu wymienionego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 104/2000 państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach wyładowanych, sprzedanych oraz składowanych, wraz z wartością ilości sprzedanych, w każdym kwartale, w różnych regionach określonych w tabeli 1 w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia, nie później niż w terminie sześciu tygodni od zakończenia danego kwartału.

Informacje oraz forma, w jakiej mają one zostać przesłane, są przedstawione w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

W przypadku każdego produktu wymienionego w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 104/2000 państwa członkowskie

powiadamiają Komisję o ilościach wyładowanych, sprzedanych oraz dostarczonych dla przemysłu przez organizacje producentów, wraz z wartością ilości dostarczonych dla przemysłu, w każdym miesiącu, w różnych regionach określonych w tabeli 1 w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia, nie później niż w terminie sześciu tygodni od zakończenia danego miesiąca.

Informacje oraz forma, w jakiej mają one zostać przesłane, są przedstawione w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

W terminie trzech miesięcy od zakończenia każdego roku państwa członkowskie dostarczają Komisji informacji, które umożliwią określenie kosztów technicznych działań wymaganych do stabilizacji oraz składowania, przewidzianych w art. 23 i 25 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

Informacje oraz forma, w jakiej mają one zostać przesłane, są przedstawione w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ III

Przepisy ogólne i końcowe

Artykuł 8

Państwa członkowskie przesyłają informacje do Komisji w sposób elektroniczny, przy użyciu systemów przesyłania używanych obecnie do wymiany danych w ramach zarządzania wspólną polityką rybołówstwa (system FIDES II).

Artykuł 9

Rozporządzenie (WE) nr 80/2001 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku X.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 marca 2009 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 20.12.2001, s. 20.

ZAŁĄCZNIK I

Informacje na temat organizacji producentów oraz ich stowarzyszeń

Nr rej.	Nazwa pola	Rodzaj	Forma	Wielkość	Kod
1	Identyfikacja wiadomości	<REQUEST.NAME>	Tekst		MK-PO
2	Państwo członkowskie	<REQUEST.COUNTRY.ISO_A3>	Tekst	3	Tab. 1
3	Data wysłania	<DSE>	YYYYMMDD	8	
4	Rodzaj wiadomości	<TYP>	Tekst	3	INS = nowa MOD = zmiana DEL = wycofanie uznania
5	Nr OP lub stowarzyszenia OP	<NOP>	Tekst	7	Tylko dla wiadomości typu „MOD” lub „DEL”
6	Nazwa	<NOM>	Tekst		
7	Urzędowy skrót	<ABB>			Jeśli istnieje
8	Numer krajowy	<NID>			Jeśli istnieje
9	Obszar kompetencji	<ARE>	Tekst		
10	Działalność	<ACT>	Tekst	6	Tab. 10
11	Data ustanowienia	<DCE>	YYYYMMDD		
12	Data sporządzenia statutu	<DST>	YYYYMMDD		
13	Data uznania	<DRE>	YYYYMMDD		
14	Data wycofania uznania	<DRA>	YYYYMMDD		Tylko dla wiadomości typu „DEL”
15	Adres 1	<ADR1>	Tekst		
16	Adres 2	<ADR2>	Tekst		
17	Adres 3	<ADR3>			
18	Kod pocztowy	<CPO>	Tekst		
19	Miejsce	<LOC>	Tekst		
20	Numer telefonu 1	<TEL1>	Tekst		+ nn(nn)nnn.nnn.nnn
21	Numer telefonu 2	<TEL2>	Tekst		+ nn(nn)nnn.nnn.nnn

Nr rej.	Nazwa pola	Rodzaj	Forma	Wielkość	Kod
22	Numer faxu	<FAX>	Tekst		+ nn(nn)nnn.nnn.nnn
23	E-mail	<MEL>	Tekst		
24	Adres strony internetowej	<WEB>	Tekst		
25 i kol.	Liczba członków OP	<ADH>	Tekst		W przypadku stowarzyszeń OP — wykaz członków stowarzyszenia OP

ZAŁĄCZNIK II

Ceny wycofania stosowane przez organizacje producentów

Wysłać dwa miesiące po rozpoczęciu roku połowowego.

Nr rej.	Dane	Identyfikacja rodzaju danych	Forma	Wielkość	Kod
1	Identyfikacja wiadomości	<REQUEST.NAME>	Tekst		MK-PO-WP
2	Państwo członkowskie	<REQUEST.COUNTRY.ISO_A3>	Tekst	3	Tab. 1
3	Numer seryjny	<LOT>	Cyfry	4	Numer seryjny przyznany przez państwo członkowskie
4	Rodzaj wiadomości	<MTYP>		19	INS NOTIFICATION SUP NOTIFICATION REP NOTIFICATION INS IN NOTIFICATION MOD IN NOTIFICATION SUP IN NOTIFICATION
5	Data wysłania	<DSE>	YYYYMMDD	8	
6	Rodzaj okresu	<PTYP>	Y	1	Y = roczny
7	Identyfikacja okresu	<IDP>	PPP/YYYY	8	PPP = kolejność YYYY = rok
8	Użyta waluta	<MON>	Tekst	3	Tab. 6
9 i kol.	Kod identyfikacyjny OP	<DAT>	Tekst	7	CCC-999
	Kod gatunku		Tekst	3	Tab. 7
	Kod formy przechowywania		Tekst	3	Tab. 4
	Kod prezentacji		Tekst	2	Tab. 3
	Kod świeżości		Tekst	2	Tab. 5
	Kod wielkości		Tekst	3	Tab. 2
	Cena wycofania		Liczba całkowita		Zgodnie z walutą wskazaną w nr rej. 8, na 1 000 kg
	Regiony, w których cena wycofania jest korygowana według współczynnika regionalnego		Tekst		Tab. 8

ZAŁĄCZNIK III

Produkty w załącznikach I i IV do rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Notyfikacja kwartalna

Nr rej.	Dane	Identyfikacja rodzaju danych	Forma	Wielkość	Kod
1	Identyfikacja wiadomości	<REQUEST.NAME>	Tekst		MK-FRESH
2	Państwo członkowskie	<REQUEST.COUNTRY.ISO_A3>	Tekst	3	Tab. 1
3	Numer seryjny	<LOT>	Cyfry	4	Numer seryjny przyznany przez państwo członkowskie
4	Rodzaj wiadomości	<MTYP>		19	INS NOTIFICATION SUP NOTIFICATION REP NOTIFICATION INS IN NOTIFICATION MOD IN NOTIFICATION SUP IN NOTIFICATION
5	Data wysłania	<DSE>	YYYYMMDD	8	
6	Rodzaj okresu	<PTYP>	Q lub C	1	Q = kwartał C = kryzys
7	Identyfikacja okresu	<IDP>	PPP/YYYY	8	PPP = kolejność 1-4 dla kwartału 1-24 dla dwóch tygodni YYYY = rok
8	Użyta waluta	<MON>	Tekst	3	Tab. 6
9 i kol.	Region wyładunku (kod NUTS)	<DAT>	Tekst	7	Tab. 1
	Kod gatunku		Tekst	3	Tab. 7
	Kod formy przechowywania		Tekst	3	Tab. 4
	Kod prezentacji		Tekst	2	Tab. 3
	Kod świeżości		Tekst	2	Tab. 5
	Kod wielkości		Tekst	3	Tab. 2
	Wartość sprzedanych ilości		Liczba całkowita		Zgodnie z walutą wskazaną w nr rej. 8
	Ilości sprzedane		Liczba całkowita		kg
	Ilości wycofane po cenie Wspólnoty		Liczba całkowita		kg

Nr rej.	Dane	Identyfikacja rodzaju danych	Forma	Wiel-kość	Kod
	Ilości wycofane po cenie autonomicznej		Liczba całkowita		kg
	Ilości przeniesione		Liczba całkowita		kg

ZAŁĄCZNIK IV

Produkty w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Wykorzystanie produktów wycofanych z obrotu

Notyfikacja kwartalna

Nr rej.	Dane	Identyfikacja rodzaju danych	Forma	Wielkość	Kod
1	Identyfikacja wiadomości	<REQUEST.NAME>	Tekst		MK-STD-VAL
2	Państwo członkowskie	<REQUEST.COUNTRY.ISO_A3>	Tekst	3	Tab. 1
3	Numer seryjny	<LOT>	Cyfry	4	Numer seryjny przyznany przez państwo członkowskie
4	Rodzaj wiadomości	<MTYP>		19	INS NOTIFICATION SUP NOTIFICATION REP NOTIFICATION INS IN NOTIFICATION MOD IN NOTIFICATION SUP IN NOTIFICATION
5	Data wysłania	<DSE>	YYYYMMDD	8	
6	Rodzaj okresu	<PTYP>	Q	1	Q = kwartał
7	Identyfikacja okresu	<IDP>	PPP/YYYY	8	PPP = kolejność 1-4 YYYY = rok
8	Użyta waluta	<MON>	Tekst	3	Tab. 6
9 i kol.	Kod gatunku	<DAT>	Tekst	3	Tab. 7
	Kod miejsca przeznaczenia		Tekst	6	Tab. 9
	Wartość ilości sprzedanych lub przekazanych		Liczba całkowita		Zgodnie z walutą wskazaną w nr rej. 8 „0” dozwolone dla ilości przekazanych
	Ilości sprzedane lub przekazane		Liczba całkowita		kg

ZAŁĄCZNIK V

Produkty w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 104/2000 (Notyfikacja kwartalna)

Nr rej.	Dane	Identyfikacja rodzaju danych	Forma	Wielkość	Kod
1	Identyfikacja wiadomości	<REQUEST.NAME>	Tekst		MK-FROZEN
2	Państwo członkowskie	<REQUEST.COUNTRY.ISO_A3>	Tekst	3	Tab. 1
3	Numer seryjny	<LOT>	Cyfry	4	Numer seryjny przyznany przez państwo członkowskie
4	Rodzaj wiadomości	<MTYP>		19	INS NOTIFICATION SUP NOTIFICATION REP NOTIFICATION INS IN NOTIFICATION MOD IN NOTIFICATION SUP IN NOTIFICATION
5	Data wysłania	<DSE>	YYYYMMDD	8	
6	Rodzaj okresu	<PTYP>	Q	1	Q = kwartał
7	Identyfikacja okresu	<IDP>	PPP/YYYY	8	PPP = kolejność 1-4 YYYY = rok
8	Użyta waluta	<MON>	Tekst	3	Tab. 6
9 i kol.	Region wyładunku (kod NUTS)	<DAT>	Tekst	7	Tab. 1
	Kod gatunku	<DAT>	Tekst	3	Tab. 7
	Kod formy przechowywania		Tekst	3	Tab. 4
	Kod prezentacji		Tekst	2	Tab. 3
	Kod świeżości		Tekst	2	Tab. 5
	Kod wielkości		Tekst	3	Tab. 2
	Wartość sprzedanych ilości		Liczba całkowita		Zgodnie z walutą wskazaną w nr rej. 8
	Ilości sprzedane przed składowaniem		Liczba całkowita		kg
	Ilości umieszczone w składzie		Liczba całkowita		kg
	Ilości usunięte ze składu		Liczba całkowita		kg

ZAŁĄCZNIK VI

Produkty w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Częstotliwość: miesięcznie

Nr rej.	Dane	Identyfikacja rodzaju danych	Forma	Wielkość	Kod
1	Identyfikacja wiadomości	<REQUEST.NAME>	Tekst		MK-TUNA
2	Państwo członkowskie	<REQUEST.COUNTRY.ISO_A3>	Tekst	3	Tab. 1
3	Numer seryjny	<LOT>	Cyfry	4	Numer seryjny przyznany przez państwo członkowskie
4	Rodzaj wiadomości	<MTYP>		19	INS NOTIFICATION SUP NOTIFICATION REP NOTIFICATION INS IN NOTIFICATION MOD IN NOTIFICATION SUP IN NOTIFICATION
5	Data wysłania	<DSE>	YYYYMMDD	8	
6	Rodzaj okresu	<PTY>	M	1	M = miesięcznie
7	Identyfikacja okresu	<IDP>	PPP/YYYY	7	PPP = kolejność 1-12 YYYY = rok
8	Użyta waluta	<MON>	Tekst	3	Tab. 6
9 i kol.	Organizacja producentów	<DAT>	Tekst	7	CCC-999
	Kod gatunku		Tekst	3	Tab. 7
	Kod formy przechowywania		Tekst	3	Tab. 4
	Kod prezentacji		Tekst	2	Tab. 3
	Kod wielkości		Tekst	3	Tab. 2
	Wartość ilości sprzedanych oraz dostarczonych dla przemysłu		Liczba całkowita		Zgodnie z walutą wskazaną w nr rej. 8
	Ilości sprzedane oraz dostarczone dla przemysłu		Liczba całkowita		kg

ZAŁĄCZNIK VII

Produkty w załącznikach I oraz II do rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Częstotliwość: rocznie

Nr rej.	Dane	Identyfikacja rodzaju danych	Forma	Wielkość	Kod
1	Identyfikacja wiadomości	<REQUEST.NAME>	Tekst		MK-TECH
2	Państwo członkowskie	<REQUEST.COUNTRY.ISO_A3>	Tekst	3	Tab. 1
3	Numer seryjny	<LOT>	Cyfry	4	Numer seryjny przyznany przez państwo członkowskie
4	Rodzaj wiadomości	<MTYP>		19	INS NOTIFICATION SUP NOTIFICATION REP NOTIFICATION INS IN NOTIFICATION MOD IN NOTIFICATION SUP IN NOTIFICATION
5	Data wysłania	<DSE>	YYYYMMDD	8	
6	Rodzaj okresu	<PTYP>	Y	1	Y = rocznie
7	Identyfikacja okresu	<IDP>	PPP/YYYY	7	PPP = 1 YYYY = rok
8	Użyta waluta	<MON>	Tekst	3	Tab. 6
9 i kol.	Kod produktu	<DAT>	Tekst	3	1AB = produkt z załącznika I, AB 1C = produkt z załącznika I, C 2 = produkt z załącznika II
	Kod kosztów technicznych		Tekst	2	Tab. 11
	Koszty pracy		Liczba całkowita		Zgodnie z walutą wskazaną w nr rej. 8
	Koszty energii		Liczba całkowita		Zgodnie z walutą wskazaną w nr rej. 8
	Koszty transportu		Liczba całkowita		Zgodnie z walutą wskazaną w nr rej. 8
	Pozostałe koszty (pakowanie, marynowanie, bezpośrednie opakowanie itd.)		Liczba całkowita		Zgodnie z walutą wskazaną w nr rej. 8

ZAŁĄCZNIK VIII

Tabela 1

Kody NUTS „ISO-A3”	PAŃSTWO	Nazwa NUTS
BE	BELGIQUE-BELGIE	
BE10		REG.BRUXELLES-CAP./BRUSSELS HFDST.GEW.
BE21		PROV. ANTWERPEN
BE22		PROV. LIMBURG (B)
BE23		PROV. OOST-VLAANDEREN
BE24		PROV. VLAAMS BRABANT
BE25		PROV. WEST-VLAANDEREN
BE31		PROV. BRABANT WALLON
BE32		PROV. HAINAUT
BE33		PROV. LIEGE
BE34		PROV. LUXEMBOURG (B)
BE35		PROV. NAMUR
BG	България	
BG01		SEVEROZAPADEN
BG02		SEVEREN TSENTRALEN
BG03		SEVEROIZTOCHEN
BG04		YUGOZAPADEN
BG05		YUZHEN TSENTRALEN
BG06		YUGOIZTOCHEN
CZ	ČESKÁ REPUBLIKA	
CZ01		PRAHA
DK	DANMARK	
DK011		BYEN KØBENHAVN
DK012		KØBENHAVNS OMEGN
DK013		NORDSJÆLLAND
DK014		BORNHOLM
DK021		ØSTSJÆLLAND
DK022		VEST – OG SYDSJÆLLAND
DK031		FYN
DK032		SYDJYLLAND
DK041		VESTJYLLAND
DK042		ØSTJYLLAND
DK050		NORDJYLLAND
DE	DEUTSCHLAND	
DE11		STUTTGART
DE12		KARLSRUHE
DE13		FREIBURG

Kody NUTS „ISO-A3”	PAŃSTWO	Nazwa NUTS
DE14		TÜBINGEN
DE21		OBERBAYERN
DE22		NIEDERBAYERN
DE23		OBERPFALZ
DE24		OBERFRANKEN
DE25		MITTELFRANKEN
DE26		UNTERFRANKEN
DE27		SCHWABEN
DE30		BERLIN
DE41		BRANDENBURG - NORDOST
DE42		BRANDENBURG - SÜDWEST
DE50		BREMEN
DE60		HAMBURG
DE71		DARMSTADT
DE72		GIEßEN
DE73		KASSEL
DE80		MECKLENBURG-VORPOMMERN
DE91		BRAUNSCHWEIG
DE92		HANNOVER
DE93		LÜNEBURG
DE94		WESER-EMS
DEA1		DÜSSELDORF
DEA2		KÖLN
DEA3		MÜNSTER
DEA4		DETMOLD
DEA5		ARNSBERG
DEB1		KOBLENZ
DEB2		TRIER
DEB3		RHEINHESSEN-PFALZ
DECO		SAARLAND
DED1		CHEMNITZ
DED2		DRESDEN
DED3		LEIPZIG
DEE0		SACHSEN-ANHALT
DEF0		SCHLESWIG-HOLSTEIN
DEG0		THÜRINGEN
EE	EESTI	
EE001		PÕHJA-EESTI
EE004		LÄÄNE-EESTI
EE006		KESK-EESTI
EE007		KIRDE-EESTI
EE008		LÕUNA-EESTI

Kody NUTS „ISO-A3”	PAŃSTWO	Nazwa NUTS
GR	ΕΛΛΑΔΑ	
GR11		Ανατολική Μακεδονία, Θράκη
GR12		Κεντρική Μακεδονία
GR13		Δυτική Μακεδονία
GR14		Θεσσαλία
GR21		Ήπειρος
GR22		Ιόνια Νησιά
GR23		Δυτική Ελλάδα
GR24		Στερεά Ελλάδα
GR25		Πελοπόννησος
GR30		Αττική
GR41		Βόρειο Αιγαίο
GR42		Νότιο Αιγαίο
GR43		Κρήτη
ES	ESPAÑA	
ES11		GALICIA
ES12		PRINCIPADO DE ASTURIAS
ES13		CANTABRIA
ES21		PAÍS VASCO
ES22		COMUNIDAD FORAL DE NAVARRA
ES23		LA RIOJA
ES24		ARAGÓN
ES30		COMUNIDAD DE MADRID
ES41		CASTILLA Y LEÓN
ES42		CASTILLA-LA MANCHA
ES43		EXTREMADURA
ES51		CATALUÑA
ES52		COMUNIDAD VALENCIANA
ES53		ILLES BALEARS
ES61		ANDALUCÍA
ES62		REGIÓN DE MURCIA
ES63		CIUDAD AUTÓNOMA DE CEUTA
ES64		CIUDAD AUTÓNOMA DE MELILLA
ES70		CANARIAS
FR	FRANCE	
FR1		ÎLE DE FRANCE
FR21		CHAMPAGNE-ARDENNE
FR22		PICARDIE
FR23		HAUTE-NORMANDIE
FR24		CENTRE
FR25		BASSE-NORMANDIE
FR26		BOURGOGNE

Kody NUTS „ISO-A3”	PAŃSTWO	Nazwa NUTS
FR30		NORD-PAS-DE-CALAIS
FR41		LORRAINE
FR42		ALSACE
FR43		FRANCHE-COMTÉ
FR51		PAYS DE LA LOIRE
FR521		CÔTES-D'ARMOR
FR522		FINISTÈRE
FR523		ILLE-ET-VILAINE
FR524		MORBIHAN
FR53		POITOU-CHARENTES
FR61		AQUITAINE
FR62		MIDI-PYRÉNÉES
FR63		LIMOUSIN
FR71		RHÔNE-ALPES
FR72		AUVERGNE
FR81		LANGUEDOC-ROUSSILLON
FR82		PROVENCE-ALPES-CÔTE D'AZUR
FR83		CORSE
FR91		GUADELOUPE
FR92		MARTINIQUE
FR93		GUYANE
FR94		RÉUNION
IE	IRELAND	
IE011		BORDER
IE012		MIDLAND
IE013		WEST
IE021		DUBLIN
IE022		MID-EAST
IE023		MID-WEST
IE024		SOUTH-EAST (IRL)
IE025		SOUTH-WEST (IRL)
IT	ITALIA	
ITC1		PIEMONTE
ITC2		VALLE D'AOSTA/VALLEE D'AOSTE
ITC3		LIGURIA
ITC4		LOMBARDIA
ITD1		PROVINCIA AUTONOMA BOLZANO/BOZEN
ITD2		PROVINCIA AUTONOMA TRENTO
ITD3		VENETO
ITD4		FRIULI-VENEZIA GIULIA

Kody NUTS „ISO-A3”	PAŃSTWO	Nazwa NUTS
ITD5		EMILIA-ROMAGNA
ITE1		TOSCANA
ITE2		UMBRIA
ITE3		MARCHE
ITE4		LAZIO
ITF1		ABRUZZO
ITF2		MOLISE
ITF3		CAMPANIA
ITF4		PUGLIA
ITF5		BASILICATA
ITF6		CALABRIA
ITG1		SICILIA
ITG2		SARDEGNA
CY	KYΠΡΟΣ/KIBRIS	
LV	LATVIJA	
LV003		KURZEME
LV005		LATGALE
LV006		RĪGA
LV007		PIERĪGA
LV008		VIDZEME
LV009		ZEMGALE
LT	LIETUVA	
LT001		ALYTAUS APSKRITIS
LT002		KAUNO APSKRITIS
LT003		KLAIPĖDOS APSKRITIS
LT004		MARIJAMPOLĖS APSKRITIS
LT005		PANEVĖŽIO APSKRITIS
LT006		ŠIAULIŲ APSKRITIS
LT007		TAURAGĖS APSKRITIS
LT008		TELŠIŲ APSKRITIS
LT009		UTENOS APSKRITIS
LT00A		VILNIAUS APSKRITIS
LU	LUXEMBOURG (GRAND-DUCHÉ)	
HU	MAGYARORSZÁG	
HU10		KÖZÉP-MAGYARORSZÁG
HU21		KÖZÉP-DUNÁNTÚL
HU22		NYUGAT-DUNÁNTÚL
HU23		DÉL-DUNÁNTÚL
HU31		ÉSZAK-MAGYARORSZÁG
HU32		ÉSZAK-ALFÖLD
HU33		DÉL-ALFÖLD

Kody NUTS „ISO-A3”	PAŃSTWO	Nazwa NUTS
MT	MALTA	
NL	NEDERLAND	
NL11		GRONINGEN
NL12		FRIESLAND (NL)
NL13		DRENTHE
NL21		OVERIJSEL
NL22		GELDERLAND
NL23		FLEVOLAND
NL31		UTRECHT
NL32		NOORD-HOLLAND
NL33		ZUID-HOLLAND
NL34		ZEELAND
NL41		NOORD-BRABANT
NL42		LIMBURG (NL)
AT	ÖSTERREICH	
AT11		BURGENLAND (A)
AT12		NIEDERÖSTERREICH
AT13		WIEN
AT21		KÄRNTEN
AT22		STEIERMARK
AT31		OBERÖSTERREICH
AT32		SALZBURG
AT33		TIROL
AT34		VORARLBERG
PL	POLSKA	
PL11		ŁÓDZKIE
PL12		MAZOWIECKIE
PL21		MAŁOPOLSKIE
PL22		ŚLĄSKIE
PL31		LUBELSKIE
PL32		PODKARPACKIE
PL33		ŚWIĘTOKRZYSKIE
PL34		PODLASKIE
PL41		WIELKOPOLSKIE
PL42		ZACHODNIOPOMORSKIE
PL43		LUBUSKIE
PL51		DOLNOŚLĄSKIE
PL52		OPOLSKIE
PL61		KUJAWSKO-POMORSKIE
PL62		WARMIŃSKO-MAZURSKIE
PL63		POMORSKIE

Kody NUTS „ISO-A3”	PAŃSTWO	Nazwa NUTS
PT	PORTUGAL	
PT11		NORTE
PT15		ALGARVE
PT16		CENTRO (P)
PT17		LISBOA
PT18		ALENTEJO
PT20		REGIÃO AUTÓNOMA DOS AÇORES
PT30		REGIÃO AUTÓNOMA DA MADEIRA
RO	ROMÂNIA	
RO01		NORD-EST
RO02		SUD-EST
RO03		SUD
RO04		SUD-VEST
RO05		VEST
RO06		NORD-VEST
RO07		CENTRU
RO08		BUCUREȘTI
SI	SLOVENIJA	
SK	SLOVENSKÁ REPUBLIKA	
FI	SUOMI/FINLAND	
FI13		ITÄ-SUOMI
FI18		ETELÄ-SUOMI
FI19		LÄNSI-SUOMI
FI1A		POHJOIS-SUOMI
FI20		ÅLAND
SE	SVERIGE	
SE11		STOCKHOLM
SE12		ÖSTRA MELLANSVERIGE
SE21		SMÅLAND MED ÖARNA
SE22		SYDSVERIGE
SE23		VÄSTSVERIGE
SE31		NORRA MELLANSVERIGE
SE32		MELLERSTA NORRLAND
SE33		ÖVRE NORRLAND
UK	UNITED KINGDOM	
UKC1		TEES VALLEY AND DURHAM
UKC2		NORTHUMBERLAND AND TYNE AND WEAR
UKD1		CUMBRIA
UKD2		CHESHIRE
UKD3		GREATER MANCHESTER

Kody NUTS „ISO-A3”	PAŃSTWO	Nazwa NUTS
UKD4		LANCASHIRE
UKD5		MERSEYSIDE
UKE1		EAST YORKSHIRE AND NORTHERN LINCOLNSHIRE
UKE2		NORTH YORKSHIRE
UKE3		SOUTH YORKSHIRE
UKE4		WEST YORKSHIRE
UKF1		DERBYSHIRE AND NOTTINGHAMSHIRE
UKF2		LEICESTERSHIRE, RUTLAND AND NORTHAMPTONSHIRE
UKF3		LINCOLNSHIRE
UKG1		HEREFORDSHIRE, WORCESTERSHIRE AND WARWICKSHIRE
UKG2		SHROPSHIRE AND STAFFORDSHIRE
UKG3		WEST MIDLANDS
UKH1		EAST ANGLIA
UKH2		BEDFORDSHIRE AND HERTFORDSHIRE
UKH3		ESSEX
UKI1		INNER LONDON
UKI2		OUTER LONDON
UKJ1		BERKSHIRE, BUCKINGHAMSHIRE AND OXFORDSHIRE
UKJ2		SURREY, EAST AND WEST SUSSEX
UKJ3		HAMPSHIRE AND ISLE OF WIGHT
UKJ4		KENT
UKK1		GLOUCESTERSHIRE, WILTSHIRE AND BRISTOL/BATH AREA
UKK2		DORSET AND SOMERSET
UKK3		CORNWALL AND ISLES OF SCILLY
UKK4		DEVON
UKL1		WEST WALES AND THE VALLEYS
UKL2		EAST WALES
UKM2		EASTERN SCOTLAND
UKM3		SOUTH WESTERN SCOTLAND
UKM50		ABERDEEN CITY AND ABERDEENSHIRE
UKM61		CAITHNESS & SUTHERLAND AND ROSS & CROMARTY
UKM62		INVERNESS & NAIRN AND MORAY, BADENOCH & STRATHSPEY
UKM63		LOCHABER, SKYE & LOCHALSH, ARRAN & CUMBRAE AND ARGYLL & BUTE
UKM64		EILAN SIAR (WESTERN ISLES)
UKM65		ORKNEY ISLANDS
UKM66		SHETLAND ISLANDS
UKN		NORTHERN IRELAND

Tabela 2

Kody wielkości

Kod	Nazwa
1	Wielkość 1
2	Wielkość 2
3	Wielkość 3
4	Wielkość 4
5	Wielkość 5
6	Wielkość 6
M10	≤ 10 kg
P10	> 10 kg
M4	≤ 4 kg
M1	≤ 1,1 kg
50	> 1,8 kg
51	≤ 1,8 kg
SO	Nie stosuje się
M11	< 1,1 kg
M13	< 1,33 kg
B21	≥ 1,1 kg < 2,1 kg
B27	≥ 1,33 kg < 2,7 kg
P21	≥ 2,1 kg
P27	≥ 2,7 kg

Tabela 3

Kody prezentacji

Kod	Prezentacja
1	W całości
12	Bez głowy
3	Patroszone z głową
31	Patroszone i pozbawione skrzeli
32	Patroszone i pozbawione głowy
61	Oczyszczone
25	Tuszka
2	Filet
62	Wałek
63	Korpus
21	Filet standardowy z ośćmi
22	Filety bez ości
23	Filety ze skórą
24	Filety bez skóry
51	Bloki mielonki

Kod	Prezentacja
5	Części oraz inne mięso
11	Z głową lub bez głowy
9	Przyjęte rodzaje prezentacji, inne niż w całości lub patroszone ze skrzelami
26	Filety siekane w blokach < 4 kg
70	Oczyszczone z głową lub w całości
71	Wszystkie przyjęte rodzaje prezentacji dla tego gatunku
72	Wszystkie przyjęte rodzaje prezentacji, inne niż filety części oraz inne mięso
6	Oczyszczone, wałki, tuszki
7	Pozostałe rodzaje prezentacji
SO	Nie stosuje się

Tabela 4

Kody formy przechowywania

Kod	Forma przechowywania
SO	Nie stosuje się
V	Żywe
C	Mrożone
CU	Gotowane w wodzie
S	Solone
FC	Świeże lub mrożone
FR	Świeże lub schłodzone
PRE	Przygotowane
CSR	Ryba konserwowa
F	Świeże
R	Schłodzone

Tabela 5

Kody świeżości

Kod	Świeżość
E	Ekstra
A	A
B	B
V	Żywe
SO	Nie stosuje się

Tabela 6

Kody walut

Kod	Waluta
EUR	Euro
BGN	Lew bułgarski
CZK	Korona czeska
DKK	Korona duńska
EEK	Korona estońska
GBP	Funt szterling
HUF	Forint węgierski
LTL	Lit litewski
LVL	Łat łotewski
PLN	Złoty polski
RON	Nowy lej rumuński
SEK	Korona szwedzka

Tabela 7

Kod	Gatunek
ALB	<i>Thunnus alalunga</i>
ALK	<i>Theragra chalcogramma</i>
BFT	<i>Thunnus thynnus</i>
BIB	<i>Trisopterus luscus</i>
BOG	Boops boops
BRA	<i>Brama</i> spp.
BRB	<i>Spondyliosoma cantharus</i>
BSF	<i>Aphanopus carbo</i>
CDZ	<i>Gadus</i> spp.
COD	<i>Gadus morhua</i>
COE	Conger conger
CRE	<i>Cancer pagurus</i>
CSH	Crangon crangon
CTC	<i>Sepia officinalis</i>
CTR	<i>Sepiola rondeleti</i>
DAB	<i>Limanda limanda</i>
DEC	<i>Dentex dentex</i>
DGS	<i>Squalus acanthias</i>
DOL	<i>Coryphaena hippurus</i>
DPS	<i>Parapenaeus longirostris</i>
ENR	<i>Engraulis</i> spp.
FLE	<i>Platichthys flesus</i>
GHL	<i>Rheinhardtius hippoglossoides</i>
GRC	<i>Gadus ogac</i>

Kod	Gatunek
GUY	<i>Triga</i> spp.
HAD	<i>Melanogrammus aeglefinus</i>
HER	<i>Clupea harengus</i>
HKE	<i>Merluccius merluccius</i>
HKP	<i>Merluccius hubbsi</i>
HKX	<i>Merluccius</i> spp.
ILL	<i>Illex</i> spp.
JAX	<i>Trachurus</i> spp.
LEM	<i>Mircostomus kitt</i>
LEZ	<i>Lepidorhombus</i> spp.
LNZ	<i>Molva</i> spp.
MAC	<i>Scomber scombrus</i>
MAS	<i>Scomber japonicus</i>
MAZ	<i>Scomber scombrus, japonicus, Orcynopsis unicolor</i>
MGS	<i>Mugil</i> spp.
MNZ	<i>Lophius</i> spp.
MUR	<i>Mullus surmuletus</i>
MUT	<i>Mullus barbatus</i>
NEP	<i>Nephrops norvegicus</i>
OCZ	<i>Octopus</i> spp.
PAX	<i>Pagellus</i> spp.
PCO	<i>Gadus macrocephalus</i>
PEN	<i>Penaeus</i> spp.
PIL	<i>Sardina pilchardus</i>
PLE	<i>Pleuronectes platessa</i>
POC	<i>Boreogadus saida</i>
POK	<i>Pollachius virens</i>
POL	<i>Pollachius pollachius</i>
PRA	<i>Pandalus borealis</i>
RED	<i>Sebastes</i> spp.
ROA	<i>Rossia macrosoma</i>
SCE	<i>Pecten maximus</i>
SCL	<i>Scyliorhinus</i> spp.
SFS	<i>Lepidopus caudatus</i>
SKA	<i>Raja</i> spp.
SKJ	<i>Katsuwonus pelamis</i>
SOO	<i>Solea</i> spp.
SPC	<i>Spicara smaris</i>
SPR	<i>Sprattus sprattus</i>
SQA	<i>Illex argentinus</i>
SQC	<i>Loligo</i> spp.
SQE	<i>Ommastrephes sagittatus</i>

Kod	Gatunek
SQE	<i>Todarodes sagittatus sagittatus</i>
SQI	<i>Illex illecebrosus</i>
SQL	<i>Loligo pealei</i>
SQN	<i>Loligo patagonica</i>
SQO	<i>Loligo opalescens</i>
SQR	<i>Loligo vulgaris</i>
SWO	<i>Xiphias gladius</i>
TUS	<i>Thunnus</i> spp. oraz <i>Euthynnus</i> spp. z wyjątkiem <i>Thunnus thunnus</i> oraz <i>T. obesus</i>
WHB	<i>Micromesistius poutassou</i>
WHE	<i>Buccinum undatum</i>
WHG	<i>Merlangius merlangus</i>
YFT	<i>Thunnus albacares</i>

Tabela 8

Regiony, w których cena wycofania jest korygowana według współczynnika regionalnego

Kod	Region	Opis regionu
MADER	Azory i Madera	Wyspy Azory i Madera
BALNOR	Bałtyk Północny	Morze Bałtyckie na północ od 59° 30'
CANA	Wyspy Kanaryjskie	Wyspy Kanaryjskie
CORN	Kornwalia	Regiony przybrzeżne oraz wyspy hrabstw Kornwalii i Dewonu w Zjednoczonym Królestwie
ECOS	Szkocja	Regiony przybrzeżne północno-wschodniej Szkocji od Wick do Aberdeen
ECOIRL	Szkocja i Irlandia Północna	Regiony przybrzeżne od Portpatrick w południowo-zachodniej Szkocji do Wick w północno-wschodniej Szkocji oraz wyspy położone na zachód i na północ od tych regionów. Regiony przybrzeżne i wyspy Irlandii Północnej
ESTECO	Szkocja (wschodnia)	Regiony przybrzeżne Szkocji od Portpatrick do Eyemouth oraz wyspy położone na zachód i na północ od tych regionów
ESPATL	Hiszpania (Atlantyk)	Atlantyckie regiony przybrzeżne Hiszpanii (z wyjątkiem Wysp Kanaryjskich)
ESTANG	Wschodnia Anglia	Wschodnie regiony przybrzeżne Anglii od Berwick do Dover. Regiony przybrzeżne Szkocji od Portpatrick do Eyemouth oraz wyspa na zachód i na północ od tych regionów. Regiony przybrzeżne hrabstwa Down
FRAATL	Francja (Atlantyk, Kanał, Północ)	Francuskie regiony przybrzeżne Atlantyku, Kanału La Manche oraz Morza Północnego
IRL	Irlandia	Regiony przybrzeżne oraz wyspy Irlandii
NIRL	Północna Irlandia	Regiony przybrzeżne hrabstwa Down (Irlandia Północna)
PRT	Portugalia	Portugalskie regiony przybrzeżne Atlantyku
UER	Pozostały obszar Unii Europejskiej	Unia Europejska z wyjątkiem tych regionów, do których stosuje się współczynnik regionalny

Kod	Region	Opis regionu
EU	Unia Europejska	Unia Europejska w całości
WECO	Szkocja (zachodnia)	Regiony przybrzeżne od Troon (południowo-zachodnia Szkocja) do Wick (północno-wschodnia Szkocja) oraz wyspy położone na zachód i na północ od tych regionów
BALSUD	Bałtyk	Morze Bałtyckie na południe od 59° 30'

Tabela 9

Wykorzystanie wycofanych produktów

Kod	Wykorzystanie wycofanych produktów
FMEAL	Wykorzystanie po przetworzeniu na mączkę (karma dla zwierząt)
OTHER	Wykorzystanie w stanie świeżym lub zakonserwowanym (karma dla zwierząt)
NOALIM	Wykorzystanie do celów innych niż jako karma
DIST	Swobodna dystrybucja
BAIT	Przynęta

Tabela 10

Rodzaje połowów

Kod	Rodzaje połowów
D	Połowy głębinowe
H	Połowy dalekomorskie
C	Połowy przybrzeżne
L	Lokalne połowy na małą skalę
O	Pozostałe rodzaje połowów
A	Akwakultura

Tabela 11

Rodzaje kosztów technicznych

Kod	Rodzaje kosztów technicznych
CO	Mrożenie
ST	Składowanie
FL	Filetowanie
SL	Solenie — suszenie
MA	Marynowanie
CU	Gotowanie — pasteryzowanie
VV	Składowanie w umiejscowionych na stałe zbiornikach

ZAŁĄCZNIK IX

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 80/2001 (Dz.U. L 13 z 17.1.2001, s. 3)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2494/2001 (Dz.U. L 337 z 20.12.2001, s. 22)

Akt Przystąpienia z 2003 r. (pkt 7.4 załącznika II, s. 445)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1792/2006 (Dz.U. L 362 z 20.12.2006, s. 1)

Wyłącznie w odniesieniu do odesłania w art. 1 ust. 1 tiret czwarte do rozporządzenia Komisji (WE) nr 80/2001 oraz w odniesieniu do pkt 5 ust. 1 załącznika

ZAŁĄCZNIK X

Tabela korelacji

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 80/2001	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6	Artykuł 6
Artykuł 7	Artykuł 7
Artykuł 8	Artykuł 8
Artykuł 9	—
—	Artykuł 9
Artykuł 10	Artykuł 10
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II
Załącznik III	Załącznik III
Załącznik IV	Załącznik IV
Załącznik V	Załącznik V
Załącznik VI	Załącznik VI
Załącznik VII	Załącznik VII
Załącznik VIII	Załącznik VIII
—	Załącznik IX
—	Załącznik X

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 249/2009**z dnia 23 marca 2009 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 297/95 w zakresie korygowania opłat na rzecz Europejskiej Agencji Leków w oparciu o stopę inflacji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

powinno wejść w życie w trybie pilnym i obowiązywać od tego dnia,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 297/95 z dnia 10 lutego 1995 r. w sprawie opłat wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji ds. Oceny Produktów Leczniczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12,

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 297/95 wprowadza się następujące zmiany:

a także mając na uwadze, co następuje:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) W art. 67 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków⁽²⁾ przewidziano, że dochody Europejskiej Agencji Leków (zwanej dalej „Agencją”) składają się ze składki pochodzącej ze Wspólnoty oraz opłat wnoszonych do Agencji przez przedsiębiorstwa. W rozporządzeniu (WE) nr 297/95 ustanowiono kategorie i poziomy takich opłat.
- (2) W art. 12 rozporządzenia (WE) nr 297/95 przewidziano, że Komisja będzie dokonywać przeglądu opłat na rzecz Agencji i aktualizować je w oparciu o wysokość wskaźnika inflacji ze skutkiem od dnia 1 kwietnia każdego roku.
- (3) Należy zatem zaktualizować te opłaty w oparciu o wysokość wskaźnika inflacji w 2008 r. Wskaźnik inflacji we Wspólnocie, opublikowany przez Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich (Eurostat), wyniósł 3,7 % w 2008 r.
- (4) Dla uproszczenia skorygowane poziomy opłat powinny zostać zaokrąglone do najbliższych 100 EUR.
- (5) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 297/95 powinno zostać odpowiednio zmienione.
- (6) Ze względu na pewność prawną, niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do ważnych wniosków będących w trakcie rozpatrywania w dniu 1 kwietnia 2009 r.
- (7) Na mocy art. 12 rozporządzenia (WE) nr 297/95 aktualizacji należy dokonać ze skutkiem od dnia 1 kwietnia 2009 r. Z tego względu niniejsze rozporządzenie

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w lit. a) wprowadza się następujące zmiany:

— w akapicie pierwszym kwotę „242 600 EUR” zastępuje się kwotą „251 600 EUR”,

— w akapicie drugim kwotę „24 300 EUR” zastępuje się kwotą „25 200 EUR”,

— w akapicie trzecim kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”;

(ii) w lit. b) wprowadza się następujące zmiany:

— w akapicie pierwszym kwotę „94 100 EUR” zastępuje się kwotą „97 600 EUR”,

— w akapicie drugim kwotę „156 800 EUR” zastępuje się kwotą „162 600 EUR”,

— w akapicie trzecim kwotę „9 400 EUR” zastępuje się kwotą „9 700 EUR”,

— w akapicie czwartym kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”;

(iii) w lit. c) wprowadza się następujące zmiany:

— w akapicie pierwszym kwotę „72 800 EUR” zastępuje się kwotą „75 500 EUR”,

— w akapicie drugim kwoty „18 200 EUR do 54 600 EUR” zastępuje się kwotami „18 900 EUR do 56 600 EUR”,

— w akapicie trzecim kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 35 z 15.2.1995, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1.

- b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w lit. a) akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:
 - kwotę „2 600 EUR” zastępuje się kwotą „2 700 EUR”;
 - kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”;
 - (ii) w lit. b) wprowadza się następujące zmiany:
 - w akapicie pierwszym kwotę „72 800 EUR” zastępuje się kwotą „75 500 EUR”;
 - w akapicie drugim kwoty „18 200 EUR do 54 600 EUR” zastępuje się kwotami „18 900 EUR do 56 600 EUR”;
- c) w ust. 3 kwotę „12 100 EUR” zastępuje się kwotą „12 500 EUR”;
- d) w ust. 4 kwotę „18 200 EUR” zastępuje się kwotą „18 900 EUR”;
- e) w ust. 5 kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”;
- f) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w akapicie pierwszym kwotę „87 000 EUR” zastępuje się kwotą „90 200 EUR”;
 - (ii) w akapicie drugim kwoty „21 700 EUR do 65 200 EUR” zastępuje się kwotami „22 500 EUR do 67 600 EUR”;
- 2) w art. 4 kwotę „60 600 EUR” zastępuje się kwotą „62 800 EUR”;
- 3) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w lit. a) wprowadza się następujące zmiany:
 - w akapicie pierwszym kwotę „121 300 EUR” zastępuje się kwotą „125 800 EUR”;
 - w akapicie drugim kwotę „12 100 EUR” zastępuje się kwotą „12 500 EUR”;
 - w akapicie trzecim kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”;
- w akapicie czwartym wprowadza się następujące zmiany:
- kwotę „60 600 EUR” zastępuje się kwotą „62 800 EUR”;
 - kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”;
- (ii) w lit. b) wprowadza się następujące zmiany:
- w akapicie pierwszym kwotę „60 600 EUR” zastępuje się kwotą „62 800 EUR”;
 - w akapicie drugim kwotę „102 500 EUR” zastępuje się kwotą „106 300 EUR”;
 - w akapicie trzecim kwotę „12 100 EUR” zastępuje się kwotą „12 500 EUR”;
 - w akapicie czwartym kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”;
- w akapicie piątym wprowadza się następujące zmiany:
- kwotę „30 300 EUR” zastępuje się kwotą „31 400 EUR”;
 - kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”;
- (iii) w lit. c) wprowadza się następujące zmiany:
- w akapicie pierwszym kwotę „30 300 EUR” zastępuje się kwotą „31 400 EUR”;
 - w akapicie drugim kwoty „7 500 EUR do 22 700 EUR” zastępuje się kwotami „7 800 EUR do 23 500 EUR”;
 - w akapicie trzecim kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”;
- b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w lit. a) kwotę „2 600 EUR” zastępuje się kwotą „2 700 EUR”, a kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”;
 - (ii) w lit. b) wprowadza się następujące zmiany:
 - w akapicie pierwszym kwotę „36 400 EUR” zastępuje się kwotą „37 700 EUR”;
 - w akapicie drugim kwoty „9 100 EUR do 27 300 EUR” zastępuje się kwotami „9 400 EUR do 28 300 EUR”;
 - w akapicie trzecim kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”;

- c) w ust. 3 kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”;
- d) w ust. 4 kwotę „18 200 EUR” zastępuje się kwotą „18 900 EUR”;
- e) w ust. 5 kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”;
- f) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w akapicie pierwszym kwotę „29 000 EUR” zastępuje się kwotą „30 100 EUR”;
 - (ii) w akapicie drugim kwoty „7 200 EUR do 21 700 EUR” zastępuje się kwotami „7 500 EUR do 22 500 EUR”;
- 4) w art. 6 kwotę „36 400 EUR” zastępuje się kwotą „37 700 EUR”;
- 5) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w akapicie pierwszym kwotę „60 600 EUR” zastępuje się kwotą „62 800 EUR”;
 - b) w akapicie drugim kwotę „18 200 EUR” zastępuje się kwotą „18 900 EUR”;
- 6) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) w akapicie drugim kwotę „72 800 EUR” zastępuje się kwotą „75 500 EUR”;
 - (ii) w akapicie trzecim kwotę „36 400 EUR” zastępuje się kwotą „37 700 EUR”;
 - (iii) w akapicie czwartym kwoty „18 200 EUR do 54 600 EUR” zastępuje się kwotami „18 900 EUR do 56 600 EUR”;
 - (iv) w akapicie piątym kwoty „9 100 EUR do 27 300 EUR” zastępuje się kwotami „9 400 EUR do 28 300 EUR”;
- b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w akapicie drugim kwotę „242 600 EUR” zastępuje się kwotą „251 600 EUR”;
 - (ii) w akapicie trzecim kwotę „121 300 EUR” zastępuje się kwotą „125 800 EUR”;
 - (iii) w akapicie piątym kwoty „2 600 EUR do 209 100 EUR” zastępuje się kwotami „2 700 EUR do 216 800 EUR”;
 - (iv) w akapicie szóstym kwotę „104 600 EUR” zastępuje się kwotą „108 500 EUR”;
- c) w ust. 3 kwotę „6 100 EUR” zastępuje się kwotą „6 300 EUR”.

Artykuł 2

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do ważnych wniosków będących w trakcie rozpatrywania w dniu 1 kwietnia 2009 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 marca 2009 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 20 stycznia 2009 r.

w sprawie udzielenia Łotwie pomocy wzajemnej

(2009/289/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 119,

uwzględniając zalecenie Komisji przedstawione po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym (KEF),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W sytuacji bardzo dużego zapotrzebowania na finansowanie ze źródeł zewnętrznych łotewski rynek kapitałowy i rynek finansowy znalazły się ostatnio pod presją, w następstwie ogólnego pogorszenia się nastrojów na rynku oraz w związku z coraz większymi obawami co do stanu łotewskiej gospodarki w obliczu znacznych zaburzeń równowagi, objawiających się dużym deficytem bilansu płatniczego i bardzo dużym zadłużeniem zewnętrznym, a także wobec pogorszenia się stanu finansów publicznych oraz wysokiej inflacji kosztowej i cenowej. W łotewskim sektorze bankowym występują poważne problemy z płynnością i zaufaniem. Rezerwy walutowe zmalały w następstwie interwencji banku centralnego mającej na celu utrzymanie powiązania waluty łotewskiej z euro przy dotychczasowym kursie wymiany.
- (2) Rada dokonuje regularnie przeglądów polityki gospodarczej prowadzonej przez Łotwę, w szczególności w kontekście programu konwergencji i krajowego programu reform Łotwy oraz w kontekście sprawozdań z konwergencji.
- (3) Szacuje się, że potrzeby Łotwy w zakresie finansowania zewnętrznego w okresie do pierwszego kwartału 2011 r. wyniosą 7,5 mld EUR.

(4) Władze Łotwy zwróciły się do UE, innych międzynarodowych instytucji finansowych oraz innych krajów o udzielenie znacznej pomocy finansowej na potrzeby wsparcia równowagi bilansu płatniczego.

(5) Równowaga bilansu płatniczego Łotwy jest w poważnym stopniu zagrożona, w związku z czym uzasadnione jest pilne udzielenie przez Wspólnotę wzajemnej pomocy finansowej, w powiązaniu z pomocą ze strony MFW i innych podmiotów. Dodatkowo, z uwagi na pilność tej sprawy, konieczne jest odstąpienie od sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w pkt I ust. 3 Protokołu w sprawie roli parlamentów państw członkowskich w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie.

(6) Warunkiem przyznania pomocy finansowej jest podjęcie przez władze Łotwy zobowiązania do realizacji ambitnego programu reform finansów publicznych, reform systemu finansowego i reform strukturalnych, celem ułatwienia niezbędnych dostosowań zewnętrznych i wewnętrznych, ustabilizowania gospodarki oraz przywrócenia wiarygodności polityce gospodarczej. Komisja szczegółowo weryfikuje w regularnych odstępach czasu, we współpracy z KEF, czy związane z pomocą finansową warunki dotyczące polityki gospodarczej są w pełni wdrażane,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wspólnota udziela Łotwie wzajemnej pomocy.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 stycznia 2009 r.

W imieniu Rady
M. KALOUSEK
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 20 stycznia 2009 r.

w sprawie udzielenia Łotwie średnioterminowej pomocy finansowej Wspólnoty

(2009/290/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym (KEF),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2009/289/WE⁽²⁾ Rada zdecydowała się udzielić Łotwie wzajemnej pomocy.
- (2) W sytuacji bardzo dużego zapotrzebowania na finansowanie ze źródeł zewnętrznych łotewski rynek kapitałowy i rynek finansowy znalazły się ostatnio pod presją w następstwie ogólnego pogorszenia nastrojów na rynku oraz w związku z coraz większymi obawami co do stanu łotewskiej gospodarki w obliczu znacznych zaburzeń równowagi, objawiających się dużym deficytem bilansu płatniczego, a także wobec pogorszenia się stanu finansów publicznych oraz wysokiej inflacji kosztowej i cenowej. W łotewskim sektorze bankowym występują poważne problemy z płynnością i zaufaniem. Rezerwy walutowe zmalały w następstwie interwencji banku centralnego mającej na celu utrzymanie powiązania waluty łotewskiej z euro przy dotychczasowym kursie wymiany.
- (3) Szacuje się, że potrzeby Łotwy w zakresie finansowania zewnętrznego w okresie do pierwszego kwartału 2011 r. wyniosą 7,5 mld EUR.
- (4) Uzasadnione jest udzielenie Łotwie wsparcia wspólnotowego do wysokości 3,1 mld EUR w ramach instrumentu średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich, który został ustanowiony

rozporządzeniem (WE) nr 332/2002. Pomocy tej należy udzielić w powiązaniu z pożyczką Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW) w wysokości 1,5 mld SDR (1 200 % udziału Łotwy w kapitale zakładowym MFW, ok. 1,7 mld EUR) na podstawie promesy kredytowej MFW, która została zatwierdzona w dniu 23 grudnia 2008 r. Kraje skandynawskie (Szwecja, Dania, Finlandia, Estonia i Norwegia) wniosą łącznie 1,9 mld EUR, Bank Światowy – 0,4 mld EUR, a Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, Republika Czeska i Polska – łącznie 0,4 mld EUR, w następstwie czego całkowita kwota pomocy w okresie do pierwszego kwartału 2011 r. wyniesie 7,5 mld EUR.

- (5) Pomoc wspólnotowa powinna być zarządzana przez Komisję. Szczegółowe warunki dotyczące polityki gospodarczej, uzgodnione z władzami Łotwy po konsultacji z KEF, powinny zostać zapisane w protokole ustaleń. Warunki te powinny obejmować między innymi środki mające na celu powstrzymanie bezpośredniej presji na płynność, przywrócenie długookresowej stabilności poprzez wzmocnienie sektora bankowego, skorygowanie nierównowagi fiskalnej oraz przyjęcie krajowych środków politycznych na rzecz poprawy konkurencyjności. Środki te powinny obejmować natychmiastową i trwałą konsolidację fiskalną, kompleksową strategię uzdrowienia sytuacji w sektorze bankowym, wzmocnienie kompetencji organów regulacyjnych w zakresie zarządzania kryzysowego, kompleksowe reformy strukturalne oraz inne istotne środki. Szczegółowe warunki finansowe powinny zostać określone przez Komisję w umowie pożyczki.
- (6) Pomoc powinna zostać udzielona w celu powstrzymania bezpośredniej presji na płynność, pod warunkiem realizacji polityki mającej na celu przywrócenie długookresowej stabilności poprzez wzmocnienie sektora bankowego, skorygowanie nierównowagi fiskalnej oraz przyjęcie krajowych środków politycznych na rzecz poprawy konkurencyjności, przy utrzymaniu kursu wymiany w wąskim korytarzu wahań, z kursem centralnym na obecnej wysokości,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Wspólnota udziela Łotwie średnioterminowej pożyczki do maksymalnej wysokości 3,1 mld EUR, przy czym średni okres wymagalności pożyczki wynosi nie dłużej niż siedem lat.
2. Pomoc finansowa Wspólnoty udostępniona będzie przez okres trzech lat, począwszy od pierwszego dnia po wejściu w życie niniejszej decyzji.

(¹) Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1.

(²) Zob. s. 37 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 2

1. Pomocą zarządza Komisja, w sposób zgodny ze zobowiązaniami Łotwy i zaleceniami Rady. Warunki te zostaną określone w protokole ustaleń. Szczegółowe warunki finansowe są określane przez Komisję w umowie pożyczki.

2. Komisja we współpracy z KEF weryfikuje w regularnych odstępach czasu, czy związane z pomocą finansową warunki dotyczące polityki gospodarczej zostały spełnione. Komisja informuje KEF o ewentualnym refinansowaniu pożyczek lub zmianie warunków finansowych.

3. Łotwa jest gotowa do przyjęcia i wprowadzenia w życie dodatkowych środków konsolidacyjnych mających na celu stabilizację gospodarki, w przypadku gdyby takie środki okazały się niezbędne w okresie objętym pomocą. Władze Łotwy konsultują wcześniej z Komisją ewentualne przyjęcie takich dodatkowych środków.

Artykuł 3

1. Pomoc finansowa Wspólnoty zostanie przekazana Łotwie przez Komisję w nie więcej niż sześciu transzach, których wysokość zostanie określona w protokole ustaleń.

2. Warunkiem uruchomienia pierwszej transzy jest wejście w życie umowy pożyczki i protokołu ustaleń.

3. Jeżeli będzie to wymagane w celu finansowania pożyczki, dozwolone jest ostrożne dokonywanie transakcji swapów procentowych z partnerami posiadającymi najwyższą wiarygodność kredytową.

4. Komisja podejmuje decyzję o uruchomieniu kolejnych transz po uzyskaniu opinii KEF.

5. Wpłata każdej następnej transzy jest uzależniona od zadowalających wyników realizacji nowego programu gospodarczego rządu łotewskiego (Programu stabilizacji gospodarczej i ożywienia wzrostu), zawartego w programie konwergencji, oraz – w szczególności – od spełnienia szczegółowych warunków dotyczących polityki gospodarczej, które zostały określone w protokole ustaleń. Należą do nich między innymi:

a) przyjęcie przejrzyste zdefiniowanego, średniookresowego programu polityki fiskalnej, mającego na celu obniżenie do 2011 r. ogólnego deficytu państwa do poziomu nieprzekraczającego określonej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB;

b) wykonanie budżetu na rok 2009 w sposób zgodny ze zmianami wprowadzonymi budżetem dodatkowym przyjętym w dniu 12 grudnia 2008 r. (oraz ze szczegółowymi zmianami, których wprowadzenie przewiduje się w pierwszym kwartale 2009 r.), przyjmując za cel osiągnięcie deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych na poziomie nieprzekraczającym 5 % PKB;

c) obniżenie w 2009 r. średniego wynagrodzenia w sektorze publicznym w ujęciu nominalnym o co najmniej 15 % w stosunku do pierwotnego budżetu z dnia 14 listopada 2008 r. i o dalsze 2 % w latach 2010–2011;

d) zmniejszenie w 2009 r. zatrudnienia w sektorze publicznym i w podsektorze lokalnym o co najmniej 5 %;

e) wzmocnienie koncepcji i realizacji procedur budżetowych poprzez przyjęcie ram polityki budżetowej i ustawy o reformie budżetu;

f) wprowadzenie jasnego i przejrzystego systemu wynagrodzeń dla pracowników zatrudnionych bezpośrednio w administracji publicznej oraz utworzenie wspólnego systemu planowania zasobów ludzkich i zarządzania nimi dla instytucji administracji publicznej;

g) wprowadzenie mechanizmów mających na celu zapewnienie większej stabilności w sektorze bankowym w średniej i długiej perspektywie, w tym szerokiej gamy środków nadzorczych i ostrożnościowych oraz środków polityki monetarnej. Środki te powinny zapewnić ograniczenie wzrostu kredytów do zrównoważonego poziomu oraz nie dopuścić do nadmiernego uzależnienia od niezabezpieczonych, zagranicznych źródeł finansowania. W systemie bankowym należy przeprowadzić celowe kontrole, aby upewnić się, czy wszystkie banki są wypłacalne i czy posiadają wystarczający kapitał;

h) wprowadzenie odpowiednich środków odnośnie do restrukturyzacji zadłużenia w sektorze prywatnym. Należy wzmocnić odpowiednią podstawę prawną dla restrukturyzacji obecnego zadłużenia pod względem waluty i terminów spłaty. Za priorytet przyjąć należy także uproszczenie postępowania upadłościowego i szybkie wdrażanie planów naprawczych;

i) zapewnienie, aby pozostali akcjonariusze mniejszościowi banku Parex nie odnieśli korzyści w następstwie jego uratowania oraz podjęcia środków na rzecz stabilizacji finansowej poprzez jego pełną nacjonalizację;

- j) środki reform strukturalnych wspierane w ramach strategii lizbońskiej i realizowane w ramach krajowego programu reform Łotwy, w tym polityka na rzecz aktywności na rynku pracy oraz uczenia się przez całe życie, większe zaangażowanie podmiotów sektora prywatnego w działania badawczo-rozwojowe i innowacyjne, wspieranie eksportu oraz usuwanie przeszkód administracyjnych dla przedsiębiorstw;
- k) realizacja przedsięwzięć finansowanych ze środków UE na zaplanowanym poziomie, celem zwiększenia udziału sektora towarów i usług zbywalnych we wzroście gospodarczym;
- l) środki na rzecz poprawy dostępu do źródeł finansowania dla przedsiębiorstw i przedsiębiorców, których wnioski o środki z funduszy strukturalnych zostały zatwierdzone lub którzy mogą planować wystąpienie o środki z tych funduszy.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Łotewskiej.

Artykuł 5

Decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 stycznia 2009 r.

W imieniu Rady

M. KALOUSEK

Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 marca 2009 r.

dotycząca irlandzkich projektów rozporządzeń w sprawie oznaczenia kraju pochodzenia mięsa drobiowego, wieprzowego i baraniego

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 1931)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/291/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych⁽¹⁾, ostatnio zmienioną dyrektywą 2003/89/WE⁽²⁾, w szczególności jej art. 19 i 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 19 akapit drugi dyrektywy 2000/13/WE w dniu 25 czerwca 2008 r. władze Irlandii powiadomiły Komisję o projektach rozporządzeń z dziedziny zdrowia w zakresie obowiązkowego oznaczania kraju pochodzenia mięsa drobiowego, wieprzowego i baraniego.

(2) Projekty rozporządzeń zawierają wymóg, aby wszelkie mięso drobiowe, wieprzowe i baranie oraz żywność o wagowej zawartości tego mięsa równej przynajmniej 70 % zostały zaopatrzone w etykiety wskazujące na ich kraj pochodzenia przy zastosowaniu wyraźnej czytelnej czcionki w języku irlandzkim lub angielskim. „Miejsce pochodzenia” określa się jako kraj, w którym zwierzę było chowane przez większość życia oraz – jeśli są to różne kraje – kraj, w którym zostało ono poddane ubojowi.

(3) W dyrektywie 2000/13/WE dokonano harmonizacji zasad regulujących etykietowanie środków spożywczych, przewidując z jednej strony harmonizację niektórych przepisów krajowych, a z drugiej strony ustalenia dla niezharmonizowanych przepisów krajowych. Zakres harmonizacji określony jest w art. 3 ust. 1, który zawiera wykaz danych szczegółowych, które muszą obowiązkowo znajdować się na etykiecie środków spożywczych, „zgodnie z art. 4–17 i z zastrzeżeniem znajdujących się w nich wyjątków”. W art. 4 ust. 2 przewiduje się ponadto że w odniesieniu do określonych środków spożywczych mogą być wymagane inne dane szczegółowe, poza wymienionymi w art. 3 ust. 1, przewidziane przez przepisy wspólnotowe lub, w razie ich braku, przez przepisy krajowe.

(4) Artykuł 18 ust. 2 dyrektywy 2000/13/WE umożliwia przyjęcie niezharmonizowanych przepisów krajowych, o ile są one uzasadnione przesłankami wymienionymi w tym ustępie, m.in. zapobieganiem nadużyciom finansowym i ochroną zdrowia publicznego, oraz pod warunkiem że nie stanowią one przeszkody w stosowaniu definicji i zasad określonych w dyrektywie 2000/13/WE; dlatego w przypadku gdy dane państwo członkowskie przedstawiło projekt krajowych przepisów w zakresie etykietowania, należy zbadać ich zgodność z wyżej wymienionymi wymogami i przepisami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

(5) Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2000/13/WE wskazanie źródła lub pochodzenia jest obowiązkowe, „w przypadku gdy zaniechanie podania takich danych szczegółowych może w istotnym stopniu wprowadzać w błąd konsumenta co do prawdziwego źródła lub pochodzenia środka spożywczego”. Przepis ten, określając obowiązek wskazania źródła lub pochodzenia żywności, w przypadku gdy inne wskazania na etykiecie danego produktu mogłyby sugerować, że produkt taki pochodzi z innego źródła, przewiduje właściwy mechanizm w celu przeciwdziałania ryzyku wprowadzenia konsumentów w błąd.

⁽¹⁾ Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2003, s. 15.

(6) W przypadku mięsa drobiowego, wieprzowego i baraniego przesłanki przedstawione przez władze irlandzkie nie dają powodów do wyciągnięcia wniosku, że konsumenci mogliby generalnie nabrać błędnego przekonania co do miejsca pochodzenia przedmiotowych produktów

(7) Irlandia nie podała żadnego uzasadnienia pozwalającego ustalić, że przedstawione projekty rozporządzeń są niezbędne do osiągnięcia jednego z celów określonych w wymienionym powyżej art. 18 i że powstałe w ten sposób utrudnienie jest współmierne. Wspomniała ona tylko o celu poinformowania konsumenta o źródle przedmiotowych produktów. Sama ta przesłanka jest niewystarczająca do uzasadnienia tych projektów rozporządzeń.

(8) W związku z powyższymi spostrzeżeniami Komisja wydała negatywną opinię na mocy art. 19 akapit trzeci dyrektywy 2000/13/WE.

(9) Należy zatem wezwać władze Irlandii, aby nie przyjmowały przedmiotowych projektów rozporządzeń.

(10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Irlandia nie przyjmie projektów rozporządzeń z dziedziny zdrowia (dotyczących kraju pochodzenia mięsa drobiowego, wieprzowego i baraniego).

Niniejsza decyzja skierowana jest do Irlandii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 marca 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 24 marca 2009 r.

ustanawiająca warunki odstępstwa dla skrzyń i palet z tworzyw sztucznych w odniesieniu do poziomów stężenia metali ciężkich ustanowionych w dyrektywie 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych*(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 1959)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/292/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

naukowe przedłożone Komisji zalecają przyznanie takie odstępstwa.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 1999/177/WE z dnia 8 lutego 1999 r. ustanawiająca warunki odstępstwa dla skrzyń i palet z tworzyw w odniesieniu do poziomów stężenia metali ciężkich ustanowionych w dyrektywie 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych ⁽²⁾ wygasła z dniem 9 lutego 2009 r.

(2) W chwili wygaśnięcia decyzji 1999/177/WE na rynku pozostała nadal znacząca ilość skrzyń i palet z tworzyw sztucznych zawierających metale ciężkie, których poziom stężenia przekracza poziom określony przez dyrektywę 94/62/WE. Z uwagi na brak zdolności branży przemysłowej do zastąpienia wszystkich tego rodzaju skrzyń i palet z tworzyw sztucznych istnieje wysokie ryzyko, że wspomniane skrzynie i palety z tworzyw sztucznych zostaną usunięte w drodze składowania bądź spalania. Oba te rozwiązania miałyby szkodliwe skutki dla zdrowia i środowiska.

(3) Dyrektywa 94/62/WE ma na celu ograniczenie obecności metali ciężkich w opakowaniach, jak również zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska, łącznie z ponownym użyciem i recyklingiem opakowań.

(4) Aby zapewnić branży przemysłowej czas na zastąpienie wspomnianych skrzyń i palet z tworzyw sztucznych przy użyciu najlepszych technologii, właściwe jest przyjęcie warunków dotyczących odstępstw dla skrzyń i palet z tworzyw sztucznych w ogniwach wyrobu, które znajdują w zamkniętym i kontrolowanym łańcuchu. Raporty

(5) Ponieważ Komisja zamierza dokonać po upływie pięciu lat przeglądu funkcjonowania systemu przewidzianego w niniejszej decyzji oraz postępów w wycofywaniu skrzyń i palet z tworzyw sztucznych zawierających metale ciężkie, konieczne jest przekazanie przez państwa członkowskie stosownych informacji. Aby uniknąć zwiększenia obecnych obciążeń administracyjnych poprzez nałożenie na państwa członkowskie szczególnego obowiązku sprawozdawczego, wystarczające jest, aby tego rodzaju informacje były zawarte w sprawozdaniach składanych Komisji zgodnie z art. 17 dyrektywy 94/62/WE.

(6) Dla zagwarantowania pewności prawa niniejsza decyzja powinna być stosowana od dnia następującego po dniu wygaśnięcia decyzji 1999/177/WE, aby uniknąć ewentualnych negatywnych skutków wynikających z tego wygaśnięcia.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego na podstawie art. 21 dyrektywy 94/62/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

1) „metale ciężkie” oznaczają ołów, kadm, rtęć oraz chrom sześciowartościowy;

2) „wprowadzenie celowe metali ciężkich” oznacza działanie polegające na umyślnym użyciu w składzie chemicznym opakowania lub składnika opakowania substancji zawierającej metale ciężkie, której trwałe występowanie w opakowaniu końcowym lub składniku opakowania jest pożądane dla zapewnienia mu określonej cechy, wyglądu lub jakości;

⁽¹⁾ Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1999, s. 47.

3) „występowanie przypadkowe metali ciężkich” oznacza występowanie metalu ciężkiego jako niezamierzonego składnika opakowania lub elementu opakowania.

Artykuł 2

Suma poziomów stężenia metali ciężkich w skrzyniach i paletach z tworzyw sztucznych może przekraczać obowiązujące limity określone w art. 11 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE, pod warunkiem że wspomniane skrzynie i palety z tworzyw sztucznych są wprowadzane i pozostają w ogniach wyrobu, które znajdują w zamkniętym i kontrolowanym łańcuchu, na warunkach określonych w art. 3, 4 i 5.

Artykuł 3

1. Skrzynie i palety z tworzyw sztucznych zawierające nadmierną ilość metali ciężkich, o której mowa w art. 2, są wytwarzane lub reperowane w ramach kontrolowanego procesu recyklingu zgodnie z ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.

2. Materiał wykorzystywany do recyklingu pochodzi wyłącznie z innych skrzyń lub palet z tworzyw sztucznych.

Wprowadzenie innych materiałów ograniczone jest do minimum niezbędnego z technicznego punktu widzenia oraz w żadnym przypadku nie przekracza 20 % w masie.

3. Nie zezwala się na celowe wprowadzenie metali ciężkich jako elementu podczas recyklingu, w przeciwieństwie do występowania przypadkowego metali ciężkich.

Nie uważa się za „wprowadzenie celowe” wykorzystania materiałów pochodzących z recyklingu jako surowca do produkcji nowych materiałów opakowaniowych, w przypadku gdy pewna część materiałów pochodzących z recyklingu zawiera metale ciężkie.

4. Suma poziomów stężenia metali ciężkich obecnych w skrzyniach i paletach z tworzyw sztucznych może przekraczać obowiązujące limity określone w art. 11 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE jedynie w wyniku wykorzystania materiałów zawierających metale ciężkie w procesie recyklingu.

Artykuł 4

1. Skrzynie i palety z tworzyw sztucznych zawierające nadmierną ilość metali ciężkich, o której mowa w art. 2, są oznaczone w trwały i widoczny sposób.

2. Państwa członkowskie zapewniają zwrot do producenta, podmiotu pakującego bądź napełniającego lub upoważnionego przedstawiciela co najmniej 90 % skrzyń z tworzyw sztucznych

zawierających nadmierną ilość metali ciężkich, o której mowa w art. 2, w ciągu cyklu życia skrzyni i palety z tworzywa sztucznego.

3. Bez uszczerbku dla środków podjętych na podstawie art. 6, wszystkie skrzynie i palety zwrócone zgodnie z niniejszym artykułem, które nie nadają się już albo są przeznaczone do ponownego wykorzystania, usuwa się zgodnie z procedurą specjalnie zatwierdzoną przez właściwe organy danego państwa członkowskiego albo przetwarza się powtórnie w ramach kontrolowanego procesu recyklingu zgodnie z art. 3 ust. 2, 3 i 4.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie zapewniają system inwentaryzacji i rejestracji, włączając w to metodę odpowiedzialności finansowej i prawnej, w celu dokumentowania zgodności z warunkami określonymi w niniejszej decyzji.

System uwzględnia wszystkie skrzynie i palety z tworzyw sztucznych zawierające nadmierną ilość metali ciężkich, o której mowa w art. 2, wprowadzane do obiegu i wycofywane z niego.

2. O ile nie określono inaczej w dobrowolnej umowie, państwa członkowskie zapewniają sporządzanie corocznie przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela pisemnych deklaracji zgodności prowadzonych działań z warunkami decyzji, w tym rocznego sprawozdania ukazującego, w jaki sposób zostały spełnione warunki określone w niniejszej decyzji. W sprawozdaniu zawiera się informacje o ewentualnych zmianach dotyczących systemu i upoważnionych przedstawicieli.

3. Państwa członkowskie zapewniają przechowywanie wspomnianej dokumentacji przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela do dyspozycji właściwych organów dla celów inspekcji przez co najmniej cztery lata.

Jeżeli ani producent, ani jego upoważniony przedstawiciel nie prowadzi działalności na terenie Wspólnoty, obowiązek udostępniania odpowiedniej dokumentacji technicznej spoczywa na osobie, która wprowadza produkt na rynek Wspólnoty.

Artykuł 6

Państwa członkowskie podejmują środki w celu zachęcenia producentów do badania metod pozwalających na stopniowe osiągnięcie obowiązującego limitu metali ciężkich obecnych w skrzyniach i paletach z tworzyw sztucznych, określonego w art. 11 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE, w tym najlepszych dostępnych technik ekstrakcji metali ciężkich.

Artykuł 7

Państwa członkowskie włączają do sprawozdań, które mają zostać złożone Komisji zgodnie z art. 17 dyrektywy 94/62/WE, szczegółowe sprawozdanie na temat funkcjonowania systemu przewidzianego w niniejszej decyzji oraz postępów w wycofywaniu skrzyń i palet z tworzyw sztucznych, które nie są zgodne z art. 11 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE.

Artykuł 8

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 10 lutego 2009 r.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 marca 2009 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2009/293/WPZiB

z dnia 26 lutego 2009 r.

dotycząca wymiany listów między Unią Europejską a rządem Kenii w sprawie warunków i trybu przekazywania Kenii przez siły morskie dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR) osób podejrzanych o popełnienie aktów piractwa przetrzymywanych przez EUNAVFOR oraz zajętego mienia będącego w posiadaniu EUNAVFOR-u, a także traktowania osób i mienia po takim przekazaniu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 24,

uwzględniając zalecenie Prezydencji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 2 czerwca 2008 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) przyjęła rezolucję 1816 (2008) wzywającą państwa i organizacje regionalne do podjęcia działań, aby chronić żeglugę zaangażowaną w transport i dostarczanie pomocy humanitarnej do Somalii. Przepisy te potwierdzono w drodze rezolucji RB ONZ 1846 (2008) przyjętej dnia 2 grudnia 2008 r.
- (2) Dnia 10 listopada 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/851/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii⁽¹⁾ (operacja „Atalanta”).
- (3) Wspólne działanie 2008/851/WPZiB przewiduje, że osoby, które popełniły lub są podejrzane o popełnienie aktów piractwa lub rozboju na wodach terytorialnych Somalii, ujęte i przetrzymywane w celu osądzenia, a także mienie użyte do popełnienia takich aktów, mogą zostać przekazane państwu trzeciemu, które pragnie sprawować jurysdykcję w odniesieniu do wyżej wymienionych osób lub mienia, o ile warunki tego przekazania zostały uzgodnione z tym państwem trzecim w sposób zgodny z odpowiednimi postanowieniami prawa międzynarodowego, w szczególności międzynarodowego prawa w dziedzinie praw człowieka, w celu zagwarantowania w szczególności, że nikt nie zostanie

poddany karze śmierci, torturom lub jakiegokolwiek innemu okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu.

- (4) Zgodnie z art. 24 Traktatu Prezydencja, wspierana przez Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela (SG/WP), wynegocjowała wymianę listów między Unią Europejską a rządem Kenii w sprawie warunków i trybu przekazywania Kenii przez siły morskie dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR) osób podejrzanych o popełnienie aktów piractwa przetrzymywanych przez EUNAVFOR oraz zajętego mienia będącego w posiadaniu EUNAVFOR-u, a także traktowania osób i mienia po takim przekazaniu.
- (5) Wymiana listów powinna zostać zatwierdzona,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej wymianę listów między Unią Europejską a rządem Kenii w sprawie warunków i trybu przekazywania Kenii przez EUNAVFOR osób podejrzanych o popełnienie aktów piractwa przetrzymywanych przez EUNAVFOR oraz zajętego mienia będącego w posiadaniu EUNAVFOR-u, a także traktowania osób i mienia po takim przekazaniu.

Tekst wymiany listów jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania odpowiedniego listu w celu związania nim Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 12.11.2008, s. 33.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna w dniu jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 2009 r.

W imieniu Rady

I. LANGER

Przewodniczący

TŁUMACZENIE

Wymiana listów między Unią Europejską a rządem Kenii w sprawie warunków i trybu przekazywania Kenii przez EUNAVFOR osób podejrzanych o popełnienie aktów piractwa przetrzymywanych przez siły morskie dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR) oraz zajętego mienia będącego w posiadaniu EUNAVFOR-u, a także traktowania osób i mienia po takim przekazaniu

A. List Unii Europejskiej

Nairobi, dnia 6 marca 2009 r., godz. 10.15

Szanowny Panie,

Nawiązując do mojego listu z dnia 14 listopada 2008 r. i Pańskiego listu z dnia 5 grudnia 2008 r., mam zaszczyt potwierdzić zamiar zawarcia przez Unię Europejską wymiany listów z rządem Kenii w celu określenia warunków i trybu przekazywania Kenii przez siły morskie dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR) osób podejrzanych o popełnienie aktów piractwa przetrzymywanych przez EUNAVFOR oraz zajętego mienia będącego w posiadaniu EUNAVFOR-u, a także traktowania osób i mienia po takim przekazaniu.

Niniejsza wymiana listów jest zawierana w ramach wspólnego działania Rady UE 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (operacja „Atalanta”).

Wymiana listów nie wpływa na prawa i obowiązki uczestników na mocy umów międzynarodowych i innych aktów ustanawiających międzynarodowe trybunały i sądy oraz stosownych przepisów krajowych, i jest zawierana z pełnym poszanowaniem:

- rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) 1814 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008), 1851 (2008) i rezolucji przyjętych w ich następstwie,
- Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 roku (UNCLOS), w szczególności jej art. 100–107,
- międzynarodowego prawa w dziedzinie praw człowieka, w tym Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych z 1966 roku i Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 roku.

W związku z tym mam zaszczyt zaproponować postanowienia – przedstawione w załączniku do niniejszego listu – określające warunki i tryb przekazywania Kenii przez EUNAVFOR osób podejrzanych o popełnienie aktów piractwa przetrzymywanych przez EUNAVFOR oraz zajętego mienia będącego w posiadaniu EUNAVFOR-u, a także traktowania osób i mienia po takim przekazaniu.

Będę wdzięczny za potwierdzenie w imieniu rządu Kenii akceptacji tych postanowień.

Niniejszy akt będzie stosowany tymczasowo od dnia jego podpisania i wejdzie w życie po zakończeniu przez każdego z uczestników jego procedur wewnętrznych. Akt ten będzie nadal skuteczny przez 6 miesięcy po przekazaniu przez jednego z uczestników drugiemu sygnatariuszowi pisemnego powiadomienia o decyzji o zakończeniu jego stosowania. Akt ten można zmieniać w drodze wzajemnych ustaleń między sygnatariuszami. Zakończenie stosowania niniejszego aktu nie wpłynie na żadne uprawnienia ani obowiązki wynikające z jego stosowania przed tym zakończeniem, w tym na uprawnienia osób przekazywanych, dopóki są przetrzymywane lub ścigane na drodze sądowej w Kenii.

Po zakończeniu operacji, określonej w załączniku do niniejszego listu, wszystkie uprawnienia przysługujące EUNAVFOR-owi, określone w załączniku, przysługują na mocy tego załącznika każdej osobie lub podmiotowi wyznaczonym przez państwo sprawujące Prezydencję Rady UE. Wyznaczoną osobą lub podmiotem może być między innymi pracownik dyplomatyczny lub urzędnik konsularny tego państwa akredytowany w Kenii. Po zakończeniu operacji wszystkie powiadomienia, które miały zostać przekazane EUNAVFOR-owi na mocy niniejszego aktu, będą przekazywane państwu sprawującemu Prezydencję Rady UE.

Łącząc wyrazy szacunku,

W imieniu Unii Europejskiej

ZAŁĄCZNIK

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WARUNKÓW PRZEKAZYWANIA KENII PRZEZ SIŁY MORSKIE DOWODZONE PRZEZ UNIĘ EUROPEJSKĄ (EUNAVFOR) OSÓB PODEJRZANYCH O POPEŁNIENIE AKTÓW PIRACTWA ORAZ ZAJĘTEGO MIENIA

1. Definicje

Na użytek niniejszej wymiany listów:

- a) „siły morskie dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR)” oznaczają dowództwo wojskowe UE oraz kontyngenty narodowe biorące udział w operacji UE „Atalanta”, ich okręty, statki powietrzne oraz zasoby;
- b) „operacja” oznacza przygotowanie, ustanowienie, wykonanie i wspieranie misji wojskowej ustanowionej wspólnym działaniem Rady UE 2008/851/WPZiB lub aktami przyjętymi w jego następstwie;
- c) „dowódca operacji UE” oznacza dowódcę operacji;
- d) „dowódca sił UE” oznacza dowódcę UE w obszarze działań określonym w art. 1 ust. 2 wspólnego działania Rady UE 2008/851/WPZiB;
- e) „kontyngenty narodowe” oznaczają jednostki i okręty należące do państw członkowskich Unii Europejskiej oraz do innych państw biorących udział w operacji;
- f) „państwo wysyłające” oznacza państwo włączające swój kontyngent narodowy do EUNAVFOR-u;
- g) „piractwo” oznacza piractwo zgodnie z definicją w art. 101 UNCLOS;
- h) „osoba przekazana” oznacza każdą osobę podejrzaną o zamiar popełnienia, popełnianie lub popełnienie aktów piractwa przekazaną Kenii przez EUNAVFOR na mocy niniejszej wymiany listów.

2. Zasady ogólne

- a) Kenia wyrazi zgodę, na wniosek EUNAVFOR-u, na przekazanie przez EUNAVFOR osób przetrzymywanych w związku z piractwem oraz związanego z tym zajętą mienia przez EUNAVFOR, i przekaże takie osoby i mienie swoim właściwym organom w celu przeprowadzenia dochodzenia i osądzenia.
- b) Działając na mocy niniejszej wymiany listów, EUNAVFOR przekaże osoby lub mienie jedynie właściwym kenijskim organom ścigania.
- c) Sygnatariusze potwierdzają, że będą traktować osoby przekazane na mocy niniejszej wymiany listów, zarówno przed przekazaniem, jak i po nim, w sposób humanitarny i zgodnie ze zobowiązaniami w zakresie międzynarodowych praw człowieka, w tym z zakazem tortur i okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania, zakazem samowolnych zatrzymań oraz zgodnie z wymogami sprawiedliwego procesu.

3. Traktowanie i osądzenie przekazanych osób

- a) Każda przekazana osoba będzie traktowana w sposób ludzki i nie będzie poddawana torturom ani okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, otrzyma odpowiednie zakwaterowanie i wyżywienie, dostęp do opieki medycznej oraz będzie mogła przestrzegać praktyk religijnych.
- b) Każda przekazana osoba zostanie w krótkim terminie postawiona przed sędzią lub innym urzędnikiem uprawnionym przez ustawę do sprawowania wymiaru sprawiedliwości, który bezzwłocznie podejmie decyzję o legalności zatrzymania tej osoby, a jeżeli zatrzymanie okaże się bezprawne – zarządzi zwolnienie tej osoby.
- c) Każda przekazana osoba będzie miała prawo do osądzenia w rozsądnym terminie lub do zwolnienia.

- d) Przy orzekaniu co do zasadności oskarżenia przeciwko niej każda osoba przekazana będzie miała prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia jej sprawy przez właściwy, niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony przez ustawę.
- e) Każdą osobę przekazaną oskarżoną o popełnienie przestępstwa uważa się za niewinną do czasu udowodnienia jej winy zgodnie z ustawą.
- f) Przy orzekaniu co do zasadności oskarżenia przeciwko niej każda osoba przekazana będzie miała prawo, na zasadach pełnej równości, co najmniej do następujących gwarancji:
- 1) otrzymania niezwłocznie szczegółowej informacji w języku dla niej zrozumiałym o rodzaju i przyczynie oskarżenia;
 - 2) dysponowania odpowiednim czasem i możliwościami w celu przygotowania obrony i porozumienia się z obrońcą przez siebie wybranym;
 - 3) rozprawy bez nieuzasadnionej zwłoki;
 - 4) obecności na rozprawie, bronięcia się osobiście lub przez obrońcę przez siebie wybranego; otrzymania informacji, jeżeli nie posiada obrońcy, o istnieniu powyższego prawa; oraz posiadania obrońcy wyznaczonego dla niej w każdym przypadku, kiedy interes wymiaru sprawiedliwości tego wymaga, bez ponoszenia kosztów obrony w przypadkach, kiedy oskarżony nie posiada dostatecznych środków na ich pokrycie;
 - 5) zapoznania się z wszystkimi dowodami przeciwko niej, w tym ze złożonymi pod przysięgą oświadczeniami świadków, którzy dokonali zatrzymania, oraz zapewnienia obecności i przesłuchania świadków obrony na tych samych warunkach, co świadków oskarżenia;
 - 6) korzystania z bezpłatnej pomocy tłumacza, jeżeli dana osoba nie rozumie języka używanego w sądzie lub nie mówi tym językiem;
 - 7) nieprzymuszania do zeznawania przeciwko sobie lub do przyznania się do winy.
- g) Każda przekazana osoba skazana za przestępstwo będzie miała prawo odwołania się do sądu wyższej instancji w celu ponownego rozpatrzenia orzeczenia o winie i karze zgodnie z prawem kenijskim.
- h) Kenia nie przekaże żadnej przekazanej osoby innemu państwu do celów prowadzenia dochodzenia lub osądzenia bez uprzedniej pisemnej zgody EUNAVFOR-u.
4. Kara śmierci
- Na żadnej osobie przekazanej nie zostanie wykonana kara śmierci. Kenia podejmie zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami odpowiednie kroki, aby zagwarantować, że kara śmierci przewidziana w jakimkolwiek wyroku zostanie zastąpiona karą pozbawienia wolności.
5. Dokumentacja i powiadomienia
- a) Wszelkie przekazania będą odbywać się na podstawie odpowiedniego dokumentu podpisanego przez przedstawiciela EUNAVFOR-u i przedstawiciela właściwych kenijskich organów ścigania.
 - b) EUNAVFOR dostarczy Kenii dokumentację dotyczącą zatrzymania każdej z przekazanych osób. Dokumentacja ta będzie obejmować, o ile to możliwe, stan zdrowia osoby przekazanej podczas przebywania w areszcie, moment przekazania jej władzom kenijskim, przyczynę zatrzymania, czas i miejsce zatrzymania oraz wszelkie decyzje podjęte w związku z jej zatrzymaniem.
 - c) Kenia będzie odpowiedzialna za prowadzenie dokładnej ewidencji wszystkich przekazanych osób, która będzie obejmować między innymi dokumentację wszelkiego zatrzymanego mienia, stanu zdrowia osoby, miejsca jej przetrzymywania, wszelkich postawionych jej zarzutów i wszelkich istotnych decyzji podjętych podczas postępowania przygotowawczego i procesu.
 - d) Ewidencja ta będzie udostępniana przedstawicielom UE i EUNAVFOR-u na pisemny wniosek skierowany do kenijskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

- e) Ponadto Kenia powiadomi EUNAVFOR o miejscu przetrzymywania wszelkich osób przekazanych na mocy niniejszej wymiany listów, pogorszeniu ich stanu zdrowia lub o wszelkich zarzutach niewłaściwego traktowania. Przedstawiciele UE i EUNAVFOR-u będą mieli dostęp do osób przekazanych na mocy niniejszej wymiany listów, dopóki będą one przebywać w areszcie i będą mogli je przesłuchiwać.
- f) Krajowe i międzynarodowe agencje humanitarne będą mogły – na ich wniosek – odwiedzać osoby przekazane na mocy niniejszej wymiany listów.
- g) Aby zagwarantować, że EUNAVFOR będzie w stanie zapewnić Kenii terminową pomoc w zakresie stawiania się świadków z EUNAVFOR-u i dostarczania stosownych dowodów, Kenia powiadomi EUNAVFOR o zamiarze wszczęcia postępowania karnego przeciwko wszelkim przekazanym osobom oraz o harmonogramie przedstawiania dowodów i wysłuchiwania zeznań.
6. Pomoc EUNAVFOR-u
- a) EUNAVFOR, w miarę posiadanych środków i możliwości, zapewni Kenii wszelką pomoc w celu prowadzenia dochodzeń w sprawie osób przekazanych i ich ścigania w drodze sądowej.
- b) W szczególności EUNAVFOR:
- 1) przekaże dokumentację dotyczącą zatrzymania sporządzoną zgodnie z pkt 5 lit. b) niniejszej wymiany listów;
 - 2) przekaże wszelkie dowody zgodnie z wymogami właściwego kenijskiego organu zgodnie z ustaleniami wykonawczymi określonymi w pkt 9;
 - 3) będzie dokładał starań, aby przedstawić zeznania świadków lub złożone pod przysięgą oświadczenia personelu EUNAVFOR-u, który uczestniczył we wszelkich incydentach związanych z przekazaniem osób na mocy niniejszej wymiany listów;
 - 4) przekaże wszelkie stosowne zajęte mienie będące w posiadaniu EUNAVFOR-u.
7. Związek z innymi prawami osób przekazanych
- Żadne postanowienia niniejszej wymiany listów nie stanowią odstępstwa ani nie powinny być rozumiane jako odstępstwo od jakichkolwiek praw przysługujących przekazanym osobom na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego lub międzynarodowego.
8. Współpraca i spory
- a) Wszelkie kwestie wynikłe w związku ze stosowaniem niniejszych postanowień będą rozpatrywane wspólnie przez właściwe organy Kenii i UE.
- b) W przypadku braku wcześniejszego rozstrzygnięcia spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszych postanowień rozstrzygane będą wyłącznie w drodze dyplomatycznej między przedstawicielami Kenii i UE.
9. Ustalenia wykonawcze
- a) Do celów stosowania niniejszych postanowień kwestie operacyjne, administracyjne i techniczne mogą być przedmiotem osobnych ustaleń wykonawczych zatwierdzanych przez właściwe organy kenijskie, z jednej strony, i właściwe organy UE, jak również właściwe organy państw wysyłających, z drugiej strony.
- b) Ustalenia wykonawcze mogą obejmować między innymi:
- 1) wskazanie właściwych kenijskich organów ścigania, którym EUNAVFOR może przekazywać osoby;
 - 2) areszt, w którym będą przebywać przekazane osoby;
 - 3) sposób postępowania z dokumentami, w tym dokumentami związanymi ze zbieraniem dowodów, które zostaną przekazane właściwym kenijskim organom ścigania przy przekazaniu osoby;
 - 4) punkty kontaktowe do celów powiadomień;
 - 5) formularze wykorzystywane do przekazywania osób;
 - 6) zapewnianie wsparcia technicznego, wiedzy fachowej, szkolenia i innego rodzaju pomocy na wniosek Kenii z myślą o osiągnięciu celów niniejszej wymiany listów.

B. List Republiki Kenii

Nairobi, dnia 6 marca 2009 r., godz. 10.15

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pańskiego listu z dnia 6 marca 2009 r. wraz z jego załącznikiem w sprawie warunków i trybu przekazywania Kenii przez siły morskie dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR) osób podejrzanych o popełnienie aktów piractwa przetrzymywanych przez EUNAVFOR oraz zajętego mienia będącego w posiadaniu EUNAVFOR-u, a także traktowania tych osób po ich przekazaniu o następującej treści:

„Nawiązując do mojego listu z dnia 14 listopada 2008 r. i Pańskiego listu z dnia 5 grudnia 2008 r., mam zaszczyt potwierdzić zamiar zawarcia przez Unię Europejską wymiany listów z rządem Kenii w celu określenia warunków i trybu przekazywania Kenii przez siły morskie dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR) osób podejrzanych o popełnienie aktów piractwa przetrzymywanych przez EUNAVFOR oraz zajętego mienia będącego w posiadaniu EUNAVFOR-u, a także traktowania osób i mienia po takim przekazaniu.

Niniejsza wymiana listów jest zawierana w ramach wspólnego działania Rady UE 2008/851/WPZiB z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu udział w powstrzymaniu, zapobieganiu i zwalczaniu aktów piractwa i rozboju u wybrzeży Somalii (operacja »Atalanta«).

Wymiana listów nie wpływa na prawa i obowiązki uczestników na mocy umów międzynarodowych i innych aktów ustanawiających międzynarodowe trybunały i sądy oraz stosownych przepisów krajowych, i jest zawierana z pełnym poszanowaniem:

- rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) 1814 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008), 1851 (2008) i rezolucji przyjętych w ich następstwie,
- Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 roku (UNCLOS), w szczególności jej art. 100–107,
- międzynarodowego prawa w dziedzinie praw człowieka, w tym Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych z 1966 roku i Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 roku.

W związku z tym mam zaszczyt zaproponować postanowienia – przedstawione w załączniku do niniejszego listu – określające warunki i tryb przekazywania Kenii przez EUNAVFOR osób podejrzanych o popełnienie aktów piractwa przetrzymywanych przez EUNAVFOR oraz zajętego mienia będącego w posiadaniu EUNAVFOR-u, a także traktowania osób i mienia po takim przekazaniu.

Będę wdzięczny za potwierdzenie w imieniu rządu Kenii akceptacji tych postanowień.

Niniejszy akt będzie stosowany tymczasowo od dnia jego podpisania i wejdzie w życie po zakończeniu przez każdego z uczestników jego procedur wewnętrznych. Akt ten będzie nadal skuteczny przez 6 miesięcy po przekazaniu przez jednego z uczestników drugiemu sygnatariuszowi pisemnego powiadomienia o decyzji o zakończeniu jego stosowania. Akt ten można zmieniać w drodze wzajemnych ustaleń między sygnatariuszami. Zakończenie stosowania niniejszego aktu nie wpłynie na żadne uprawnienia ani obowiązki wynikające z jego stosowania przed tym zakończeniem, w tym na uprawnienia osób przekazywanych dopóki są przetrzymywane lub ścigane na drodze sądowej w Kenii.

Po zakończeniu operacji, określonej w załączniku do niniejszego listu, wszystkie uprawnienia przysługujące EUNAVFOR-owi, określone w załączniku, przysługują na mocy tego załącznika każdej osobie lub podmiotowi wyznaczonym przez państwo sprawujące Prezydencję Rady UE. Wyznaczoną osobą lub podmiotem może być między innymi pracownik dyplomatyczny lub urzędnik konsularny tego państwa akredytowany w Kenii. Po zakończeniu operacji wszystkie powiadomienia, które miały zostać przekazane EUNAVFOR-owi na mocy niniejszego aktu, będą przekazywane państwu sprawującemu Prezydencję Rady UE.

ZAŁĄCZNIK

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE WARUNKÓW PRZEKAZYWANIA KENII PRZEZ SIŁY MORSKIE DOWODZONE PRZEZ UNIĘ EUROPEJSKĄ (EUNAVFOR) OSÓB PODEJRZANYCH O POPEŁNIENIE AKTÓW PIRACTWA ORAZ ZAJĘTEGO MIENIA

1. Definicje

Na użytek niniejszej wymiany listów:

- a) »siły morskie dowodzone przez Unię Europejską (EUNAVFOR)« oznaczają dowództwo wojskowe UE oraz kontyngenty narodowe biorące udział w operacji UE »Atalanta«, ich okręty, statki powietrzne oraz zasoby;
- b) »operacja« oznacza przygotowanie, ustanowienie, wykonanie i wspieranie misji wojskowej ustanowionej wspólnym działaniem Rady UE 2008/851/WPZiB lub aktami przyjętymi w jego następstwie;
- c) »dowódca operacji UE« oznacza dowódcę operacji;
- d) »dowódca sił UE« oznacza dowódcę UE w obszarze działań określonym w art. 1 ust. 2 wspólnego działania Rady UE 2008/851/WPZiB;
- e) »kontyngenty narodowe« oznaczają jednostki i okręty należące do państw członkowskich Unii Europejskiej oraz do innych państw biorących udział w operacji;
- f) »państwo wysyłające« oznacza państwo włączające swój kontyngent narodowy do EUNAVFOR-u;
- g) »piractwo« oznacza piractwo zgodnie z definicją w art. 101 UNCLOS;
- h) »osoba przekazana« oznacza każdą osobę podejrzaną o zamiar popełnienia, popełnianie lub popełnienie aktów piractwa przekazaną Kenii przez EUNAVFOR na mocy niniejszej wymiany listów.

2. Zasady ogólne

- a) Kenia wyrazi zgodę, na wniosek EUNAVFOR-u, na przekazanie przez EUNAVFOR osób przetrzymywanych w związku z piractwem oraz związanego z tym zajętego mienia przez EUNAVFOR, i przekaże takie osoby i mienie swoim właściwym organom w celu przeprowadzenia dochodzenia i osądzenia.
- b) Działając na mocy niniejszej wymiany listów, EUNAVFOR przekaże osoby lub mienie jedynie właściwym kenijskim organom ścigania.
- c) Sygnatariusze potwierdzają, że będą traktować osoby przekazane na mocy niniejszej wymiany listów, zarówno przed przekazaniem, jak i po nim, w sposób humanitarny i zgodnie ze zobowiązaniami w zakresie międzynarodowych praw człowieka, w tym z zakazem tortur i okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania, zakazem samowolnych zatrzymań oraz zgodnie z wymogami sprawiedliwego procesu.

3. Traktowanie i osądzenie przekazanych osób

- a) Każda przekazana osoba będzie traktowana w sposób ludzki i nie będzie poddawana torturom ani okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, otrzyma odpowiednie zakwaterowanie i wyżywienie, dostęp do opieki medycznej oraz będzie mogła przestrzegać praktyk religijnych.
- b) Każda przekazana osoba zostanie w krótkim terminie postawiona przed sędzią lub innym urzędnikiem uprawnionym przez ustawę do sprawowania wymiaru sprawiedliwości, który bezzwłocznie podejmie decyzję o legalności zatrzymania tej osoby, a jeżeli zatrzymanie okaże się bezprawne – zarządzi zwolnienie tej osoby.

- c) Każda przekazana osoba będzie miała prawo do osądzenia w rozsądnym terminie lub do zwolnienia.
- d) Przy orzekaniu co do zasadności oskarżenia przeciwko niej każda osoba przekazana będzie miała prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia jej sprawy przez właściwy, niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony przez ustawę.
- e) Każdą osobę przekazaną oskarżoną o popełnienie przestępstwa uważa się za niewinną do czasu udowodnienia jej winy zgodnie z ustawą.
- f) Przy orzekaniu co do zasadności oskarżenia przeciwko niej każda osoba przekazana będzie miała prawo, na zasadach pełnej równości, co najmniej do następujących gwarancji:
- 1) otrzymania niezwłocznie szczegółowej informacji w języku dla niej zrozumiałym o rodzaju i przyczynie oskarżenia;
 - 2) dysponowania odpowiednim czasem i możliwościami w celu przygotowania obrony i porozumienia się z obrońcą przez siebie wybranym;
 - 3) rozprawy bez nieuzasadnionej zwłoki;
 - 4) obecności na rozprawie, bronięcia się osobiście lub przez obrońcę przez siebie wybranego; otrzymania informacji, jeżeli nie posiada obrońcy, o istnieniu powyższego prawa; oraz posiadania obrońcy wyznaczonego dla niej w każdym przypadku, kiedy interes wymiaru sprawiedliwości tego wymaga, bez ponoszenia kosztów obrony w przypadkach, kiedy oskarżony nie posiada dostatecznych środków na ich pokrycie;
 - 5) zapoznania się z wszystkimi dowodami przeciwko niej, w tym ze złożonymi pod przysięgą oświadczeniami świadków, którzy dokonali zatrzymania, oraz zapewnienia obecności i przesłuchania świadków obrony na tych samych warunkach, co świadków oskarżenia;
 - 6) korzystania z bezpłatnej pomocy tłumacza, jeżeli dana osoba nie rozumie języka używanego w sądzie lub nie mówi tym językiem;
 - 7) nieprzymuszania do zeznawania przeciwko sobie lub do przyznania się do winy.
- g) Każda przekazana osoba skazana za przestępstwo będzie miała prawo odwołania się do sądu wyższej instancji w celu ponownego rozpatrzenia orzeczenia o winie i karze zgodnie z prawem kenijskim.
- h) Kenia nie przekaże żadnej przekazanej osoby innemu państwu do celów prowadzenia dochodzenia lub osądzenia bez uprzedniej pisemnej zgody EUNAVFOR-u.
4. Kara śmierci
- Na żadnej osobie przekazanej nie zostanie wykonana kara śmierci. Kenia podejmie zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami odpowiednie kroki, aby zagwarantować, że kara śmierci przewidziana w jakimkolwiek wyroku zostanie zastąpiona karą pozbawienia wolności.
5. Dokumentacja i powiadomienia
- a) Wszelkie przekazania będą odbywać się na podstawie odpowiedniego dokumentu podpisanego przez przedstawiciela EUNAVFOR-u i przedstawiciela właściwych kenijskich organów ścigania.
- b) EUNAVFOR dostarczy Kenii dokumentację dotyczącą zatrzymania każdej z przekazanych osób. Dokumentacja ta będzie obejmować, o ile to możliwe, stan zdrowia osoby przekazanej podczas przebywania w areszcie, moment przekazania jej władzom kenijskim, przyczynę zatrzymania, czas i miejsce zatrzymania oraz wszelkie decyzje podjęte w związku z jej zatrzymaniem.
- c) Kenia będzie odpowiedzialna za prowadzenie dokładnej ewidencji wszystkich przekazanych osób, która będzie obejmować między innymi dokumentację wszelkiego zatrzymanego mienia, stanu zdrowia osoby, miejsca jej przetrzymywania, wszelkich postawionych jej zarzutów i wszelkich istotnych decyzji podjętych podczas postępowania przygotowawczego i procesu.

- d) Ewidencja ta będzie udostępniana przedstawicielom UE i EUNAVFOR-u na pisemny wniosek skierowany do kenijskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.
- e) Ponadto Kenia powiadomi EUNAVFOR o miejscu przetrzymywania wszelkich osób przekazanych na mocy niniejszej wymiany listów, pogorszeniu ich stanu zdrowia lub o wszelkich zarzutach niewłaściwego traktowania. Przedstawiciele UE i EUNAVFOR-u będą mieli dostęp do osób przekazanych na mocy niniejszej wymiany listów dopóki będą one przebywać w areszcie i będą mogli je przesłuchiwać.
- f) Krajowe i międzynarodowe agencje humanitarne będą mogły – na ich wniosek – odwiedzać osoby przekazane na mocy niniejszej wymiany listów.
- g) Aby zagwarantować, że EUNAVFOR będzie w stanie zapewnić Kenii terminową pomoc w zakresie stawiania się świadków z EUNAVFOR-u i dostarczania stosownych dowodów, Kenia powiadomi EUNAVFOR o zamiarze wszczęcia postępowania karnego przeciwko wszelkim przekazanym osobom oraz o harmonogramie przedstawiania dowodów i wysłuchiwania zeznań.
6. Pomoc EUNAVFOR-u
- a) EUNAVFOR, w miarę posiadanych środków i możliwości, zapewni Kenii wszelką pomoc w celu prowadzenia dochodzeń w sprawie osób przekazanych i ich ścigania w drodze sądowej.
- b) W szczególności EUNAVFOR:
- 1) przekaże dokumentację dotyczącą zatrzymania sporządzoną zgodnie z pkt 5 lit. b) niniejszej wymiany listów;
 - 2) przekaże wszelkie dowody zgodnie z wymogami właściwego kenijskiego organu zgodnie z ustaleniami wykonawczymi określonymi w pkt 9;
 - 3) będzie dokładał starań, aby przedstawić zeznania świadków lub złożone pod przysięgą oświadczenia personelu EUNAVFOR-u, który uczestniczył we wszelkich incydentach związanych z przekazaniem osób na mocy niniejszej wymiany listów;
 - 4) przekaże wszelkie stosowne zajęte mienie będące w posiadaniu EUNAVFOR-u.
7. Związek z innymi prawami osób przekazanych
- Żadne postanowienia niniejszej wymiany listów nie stanowią odstępstwa ani nie powinny być rozumiane jako odstępstwo od jakichkolwiek praw przysługujących przekazanym osobom na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego lub międzynarodowego.
8. Współpraca i spory
- a) Wszelkie kwestie wynikłe w związku ze stosowaniem niniejszych postanowień będą rozpatrywane wspólnie przez właściwe organy Kenii i UE.
- b) W przypadku braku wcześniejszego rozstrzygnięcia spory dotyczące wykładni lub stosowania niniejszych postanowień rozstrzygane będą wyłącznie w drodze dyplomatycznej między przedstawicielami Kenii i UE.
9. Ustalenia wykonawcze
- a) Do celów stosowania niniejszych postanowień kwestie operacyjne, administracyjne i techniczne mogą być przedmiotem osobnych ustaleń wykonawczych zatwierdzanych przez właściwe organy kenijskie z jednej strony i właściwe organy UE, jak również właściwe organy państw wysyłających z drugiej strony.
- b) Ustalenia wykonawcze mogą obejmować między innymi:
- 1) wskazanie właściwych kenijskich organów ścigania, którym EUNAVFOR może przekazywać osoby;
 - 2) areszt, w którym będą przebywać przekazane osoby;

- 3) sposób postępowania z dokumentami, w tym dokumentami związanymi ze zbieraniem dowodów, które zostaną przekazane właściwym kenijskim organom ścigania przy przekazaniu osoby;
- 4) punkty kontaktowe do celów powiadomień;
- 5) formularze wykorzystywane do przekazywania osób;
- 6) zapewnianie wsparcia technicznego, wiedzy fachowej, szkolenia i innego rodzaju pomocy na wniosek Kenii z myślą o osiągnięciu celów niniejszej wymiany listów.”

Mam zaszczyt potwierdzić w imieniu rządu Republiki Kenii, że akceptuje on treść Pańskiego listu wraz z jego załącznikiem. Zgodnie z postanowieniami Pańskiego listu wejdzie on tymczasowo w życie z datą podpisania niniejszego listu i wejdzie w życie po zakończeniu przez każdego z sygnatariuszy swoich odpowiednich procedur wewnętrznych.

Łącząc wyrazy szacunku,

W imieniu rządu Republiki Kenii

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2009/294/WPZiB**z dnia 23 marca 2009 r.****zmieniające wspólne działanie 2008/736/WPZiB w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji, EUMM Georgia**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

Artykuł 1

Artykuł 14 ust. 1 wspólnego działania 2008/736/WPZiB otrzymuje brzmienie:

a także mając na uwadze, co następuje:

„1. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z misją wynosi 37 100 000 EUR.”.

(1) W dniu 15 września 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/736/WPZiB w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji, EUMM Georgia ⁽¹⁾, dla której finansowa kwota odniesienia wynosi 31 000 000 EUR.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Niniejsze wspólne działanie stosuje się od dnia 1 lutego 2009 r.

(2) W dniu 25 września 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/759/WPZiB zmieniające wspólne działanie 2008/736/WPZiB w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji, EUMM Georgia ⁽²⁾, w celu zwiększenia finansowej kwoty odniesienia do wysokości 35 000 000 EUR.

*Artykuł 3*Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(3) Należy jeszcze bardziej podwyższyć finansową kwotę odniesienia dla EUMM Georgia, ze skutkiem od dnia 1 lutego 2009 r., tak aby uwzględnić dodatkowe potrzeby operacyjne tej misji,

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 marca 2009 r.

W imieniu Rady
P. GANDALOVIČ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 17.9.2008, s. 26.

⁽²⁾ Dz.U. L 259 z 27.9.2008, s. 15.